

Să descoperim EUROPA!

Uniunea Europeană

Această broșură, precum și alte explicații succinte și clare despre UE, sunt disponibile online la adresa:
ec.europa.eu/comm/publications

Comisia Europeană
Direcția Generală Comunicare
Publicații
1049 Bruxelles
BELGIA

Manuscris actualizat în iunie 2012
Ilustrații: Birte Cordes și Ronald Köhler

Luxemburg:
Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2012

ISBN 978-92-79-25052-1
doi:10.2775/86089

44 p. (21 × 29,7 cm) + supliment detașabil (10,5 × 14,8 cm)
© Uniunea Europeană, 2012
Reproducerea acestei broșuri este permisă

Printed in Germany

TIPĂRIT PE HÂRTIE ÎNĂLBITĂ FĂRĂ CLOR

Să descoperim Europa!

Bună ziua! Bine ai venit în Europa!

Provenim din țări diferite și vorbim limbi diferite, dar acest continent este casa în care trăim cu toții.

Vino cu noi și hai să descoperim Europa împreună! Va fi o călătorie plină de aventuri în timp și în spațiu și vei descoperi o mulțime de lucruri interesante.

Pe măsură ce avansăm, vei putea să îți testezi cunoștințele pentru a verifica cât de mult ai învățat. Vizitează site-ul nostru europa.eu/kids-corner unde vei găsi jocul „Să descoperim Europa!” și multe alte chestionare și jocuri despre Europa.

La școală, descoperă în continuare! Roagă-ți profesorul să îți dea mai multe detalii în legătură cu fiecare dintre subiectele abordate în această broșură. Apoi, efectuează cercetări mai aprofundate la biblioteca școlii sau pe internet. Ai putea chiar să scrii propria ta broșură în legătură cu ceea ce ai descoperit.

Ești pregătit? Atunci, hai să începem!

Ce conține această broșură?

	Pagina
Un continent de descoperit	3
Cum ne deplasăm în Europa	6
Limbile vorbite în Europa	8
Clima și natura	10
Agricultura	13
Marea	15
O călătorie în timp	19
Patruzeci de personaje celebre – supliment detașabil	
Povestea Uniunii Europene	30
Ce face UE	34
Uniunea Europeană și vecinii săi – hartă	37
Țările din Uniunea Europeană	38
Să descoperim Europa! Chestionar	39
Cum se iau deciziile în UE	40
Viitorul apropiat... și mai îndepărtat	42
Linkuri utile pentru tine și pentru profesorul tău	44

Un continent de descoperit

Europa este unul dintre cele șapte continente ale lumii. Celelalte sunt Africa, America de Nord și de Sud, Antarctica, Asia și Australia/Oceania.

Europa se întinde din Arctica la nord până la Marea Mediterană la sud, și de la Oceanul Atlantic la vest până la Munții Ural (în Rusia) la est. Ea are multe fluvii, lacuri și lanțuri muntoase. Harta de la pagina 4 îți dezvăluie numele câtorva dintre cele mai mari.

Cel mai înalt munte din Europa este Muntele Elbrus; acesta se află în munții Caucaz, la frontiera dintre Rusia și Georgia. Vârful său cel mai înalt se ridică la 5 642 de metri deasupra nivelului mării.

Cel mai înalt munte din Europa de Vest este Mont Blanc; acesta se află în Alpi, la frontiera dintre Franța și Italia. Vârful său cel mai înalt se ridică la 4 800 de metri deasupra nivelului mării.

De asemenea, în Alpi se află lacul Geneva – cel mai mare lac cu apă dulce din Europa de Vest. Acesta se întinde între Franța și Elveția, are o adâncime de 310 metri și conține aproape 89 de trilioane de litri de apă.

Cel mai mare lac din Europa Centrală este lacul Balaton din Ungaria. Acesta are o lungime de 77 de kilometri (km) și acoperă o suprafață de aproximativ 600 de kilometri pătrați (km²). Europa de Nord posedă lacuri chiar și mai mari, cum ar fi lacul Saimaa din Finlanda (1 147 km²) și lacul Vänern din Suedia (peste 5 500 km²). Cel mai mare lac din întreaga Europă este lacul Ladoga. Acesta se găsește în nord-vestul Rusiei și se află pe locul paisprezece printre cele mai mari lacuri din lume. Suprafața sa acoperă un teritoriu de 17 700 km².

© Michael/Pixelio

Muntele Elbrus, cel mai înalt masiv din Europa.

© Pixelio

Lacul Geneva, în Munții Alpi.

© Kratos May/Flickr

Lacul Saimaa, în Finlanda.

Continentul Europa

*Delta Dunării,
în România.*

© Pixello

Unul dintre cele mai lungi fluvii ale Europei este Dunărea. Acesta izvorăște în regiunea Pădurea Neagră din Germania și curge înspre est prin Austria, Slovacia, Ungaria, Croația, Serbia, Bulgaria, Moldova și Ucraina până în România, unde formează o deltă pe coasta Mării Negre. În total, el curge pe o distanță de aproximativ 2 850 km.

*Valea Loirei este
renumită pentru
castelele sale
frumoase.*

© Flickr

Alte fluvii mari sunt Rinul (aproximativ 1 320 km lungime), Elba (aproximativ 1 170 km), precum și Loire și Vistula (ambele de peste 1 000 km). Poți să le găsești pe hartă?

*Un șlep de mărfuri
urcă pe Rin.*

© Fridmar Damn/Corbis

Fluviile mari sunt foarte folosite pentru transportul de mărfuri. Tot felul de mărfuri sunt încărcate în șlepi care le transportă în susul și în josul fluviilor, între porturile maritime ale Europei și orașe situate foarte departe de mare.

Cum ne deplasăm în Europa

„Racheta” lui Stephenson.

Știi că Europa este continentul în care s-au inventat căile ferate? George Stephenson a introdus primul tren de pasageri în Anglia, în anul 1825. Cea mai celebră locomotivă a acestuia se numea *The Rocket* („Racheta”) și atingea viteze mai mari de 40 de kilometri pe oră (km/h) – ceea ce era într-adevăr foarte rapid pentru perioada respectivă.

Astăzi, Europa posedă trenuri electrice de mare viteză care sunt foarte diferite de acele prime locomotive cu aburi. Ele sunt foarte confortabile și pot călători cu viteze de peste 330 km/h pe șine speciale. Se construiesc în permanență tot mai multe căi ferate, pentru a permite oamenilor să călătorească rapid între marile orașe ale Europei.

Câteodată, drumurile și căile ferate trebuie să traverseze lanțuri muntoase, fluvii mari sau chiar marea. Prin urmare, inginerii au construit poduri și tuneluri foarte lungi. Cel mai lung tunel rutier din Europa este tunelul Laerdal din Norvegia, între Bergen și Oslo. Acesta are o lungime de peste 24 km și a fost inaugurat în anul 2000.

Cel mai lung tunel feroviar din Europa este tunelul de sub Canalul Mâncii. Acesta permite trenurilor de mare viteză numite „Eurostar” să circule între orașele Calais (Franța) și Folkestone (Anglia) trecând pe sub mare și are o lungime de peste 50 km.

Folkestone

Calais

Folkestone

Calais

Trenuri Eurostar la gara St Pancras (Londra).

© Colin Garratt/Corbis

Cel mai înalt pod din lume (având o înălțime de 343 de metri) este viaductul Millau din Franța, care a fost inaugurat în 2004.

Două dintre cele mai lungi poduri din Europa sunt podul rutier și feroviar Oresund (16 km lungime) între Danemarca și Suedia și podul rutier Vasco da Gama (cu o lungime de peste 17 km) care traversează fluviul Tagus din Portugalia. Podul Vasco da Gama poartă numele unui celebru explorator, despre care poți să afli mai multe în capitolul „O călătorie în timp”.

Cel mai înalt pod din lume – viaductul Millau (Franța).

Cel mai rapid avion de pasageri, aeronava Concorde.

Cel mai mare avion de pasageri din lume – Airbus A380.

Oamenii călătoresc, de asemenea, în Europa cu avionul, deoarece acesta este un mijloc de transport rapid. Unele dintre cele mai bune avioane sunt construite în Europa – de exemplu, „Airbus”. Părți diferite dintr-un Airbus sunt construite în diferite țări europene, iar apoi o echipă de ingineri assemblează avionul.

Cel mai rapid avion de pasageri din istorie, numit „Concorde”, a fost proiectat de o echipă de ingineri francezi și britanici. Concorde putea să zboare cu o viteză de 2 160 km/h – de două ori viteza sunetului – și putea traversa Atlanticul în mai puțin de trei ore! (Majoritatea avioanelor efectuează acest zbor în aproximativ opt ore.) Concorde a zburat pentru ultima oară în 2003.

Mai rapide decât orice avion sunt rachetele spațiale, cum ar fi „Ariane” – rezultatul unui proiect comun al mai multor țări europene. Oamenii nu călătoresc cu racheta Ariane: ea este utilizată pentru a lansa sateliți care sunt necesari pentru rețelele TV și de telefonie mobilă, pentru cercetare științifică și așa mai departe. Majoritatea sateliților mondiali sunt, în prezent, lansați cu ajutorul rachetelor europene.

Succesul avioanelor Concorde și Airbus și al rachetei Ariane demonstrează ceea ce poate fi realizat atunci când țările europene colaborează.

Limbile vorbite în Europa

În Europa, oamenii vorbesc multe limbi diferite. Majoritatea acestor limbi fac parte din cele trei mari grupuri sau „familii”: germanice, slave și romanice.

În fiecare grup, limbile au caracteristici asemănătoare, deoarece au aceeași origini. De exemplu, limbile romanice derivă din limba latină – limba vorbită de romani.

Întă cum se spune „Bună dimineața” ori „Salut” în doar câteva dintre aceste limbi:

Germanice

daneză	Godmorgen
engleză	Good morning
germană	Guten Morgen
neerlandeză	Goedemorgen
suedeză	God morgon

Romanice

franceză	Bonjour
italiană	Buongiorno
portugheză	Bom dia
română	Bună dimineața
spaniolă	Buenos días

Slave

bulgară	Dobró útro
cehă	Dobré ráno
polonă	Dzień dobry
slovacă	Dobré ráno
slovenă	Dobro jutro

Drapelele tuturor țărilor
din UE se găsesc la pagina 38.

Asemănările din cadrul familiilor sunt ușor de observat în aceste exemple. Există însă și limbi europene care sunt mai puțin apropiate, sau care nu sunt apropiate deloc una de cealaltă.

Iată cum se spune „Bună dimineața” ori „Salut” în câteva dintre aceste limbi

bască	Egun on
bretonă	Demat
catalană	Bon dia
estonă	Tere hommikust
finlandeză	Hyvää huomenta
galică (scoțiană)	Madainn mhath
greacă	Kalimera
maghiară	Jó reggelt
irlandeză	Dia dhuit
letonă	Labrīt
lituaniană	Labas rytas
malteză	L-Għodwa t-Tajba
galeză	Bore da

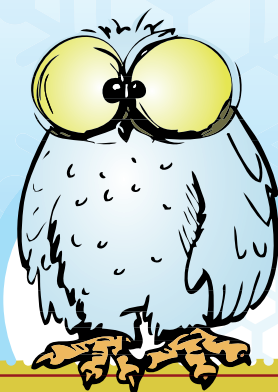
În limba vorbită de persoanele de etnie romă, care trăiesc în multe părți ale Europei, „Bună dimineața” se spune *Lasho dyes*.

Studiul limbilor străine poate fi foarte amuzant – și este important pe un continent ca al nostru. Multora dintre noi ne place să mergem în vacanță în alte țări europene și să cunoaștem oamenii de acolo. Aceasta este o ocazie foarte potrivită de a exersa expresiile pe care le cunoaștem în diferite limbi.

Vulpea polară...

Clima și natura

... și bufnița polară sunt bine camuflate.

Majoritatea țărilor din Europa au o climă „temperată” – nici prea caldă și nici prea rece. Cele mai reci locuri se află în nordul îndepărtat și în munții înalți. Cele mai calde locuri se află în sudul îndepărtat și în sud-estul continentului.

Vremea este mai caldă și mai uscată pe timpul verii (cam din iunie până în septembrie) și mai rece pe timpul iernii (din decembrie până în martie).

În 2003 și 2006, Europa a cunoscut veri care au bătut recordul în ceea ce privește temperaturile ridicate. Oare acest lucru reprezintă un semn al schimbărilor climatice? Schimbările climatice reprezintă o problemă mondială care nu poate fi rezolvată decât dacă toate țările colaborează.

Rigorile iernii

Animalele sălbatice din regiunile reci au, de obicei, blănuri groase sau pene care le țin cald, iar culoarea acestora poate fi albă pentru a le permite să se camufleze în zăpadă. Anumite animale își petrec iarna dormind pentru a economisi energie. Acest fenomen se numește „hibernare”.

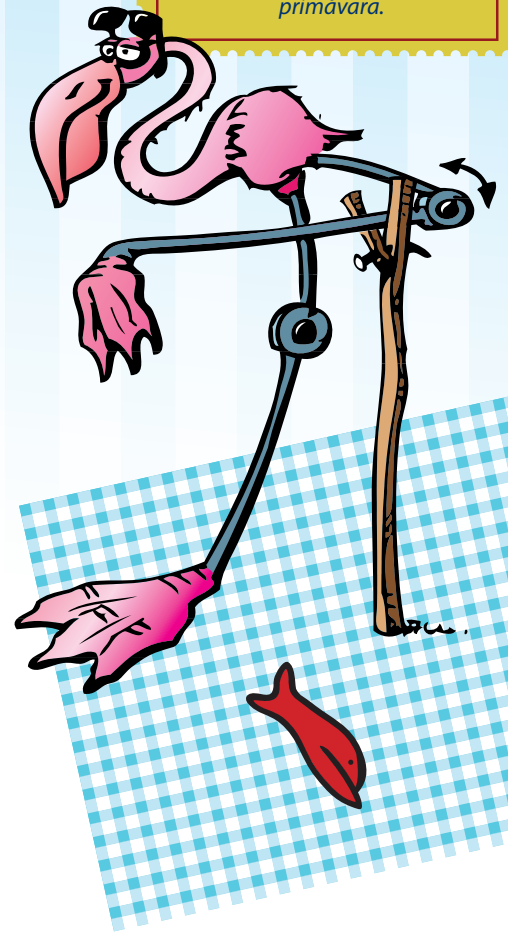
© Klaus Hackenberg/Corbis

Urșii bruni din Europa trăiesc în munți, unde își petrec iernile hibernând.

Păsările flamingo vin în Europa primăvara.

Multe specii de păsări se hrănesc cu insecte, cu mici creaturi acvatice sau cu alte alimente pe care nu le pot găsi cu ușurință în timpul lunilor reci de iarnă. Prin urmare, acestea zboară toamna spre sud și nu se întorc până primăvara. Unele dintre ele călătoresc mii de kilometri, traversând Marea Mediterană și deșertul Sahara pentru a petrece iarna în Africa. Această călătorie sezonieră se numește „migrație”.

Bucuriile primăverii și verii

Când vine primăvara în Europa (din luna martie până în luna mai), vremea se încălzește. Zăpada și gheața se topesc. Alevinii (puii de pești) și larvele de insecte mișună în pârâuri și eleșteie. Păsările migratoare se întorc pentru a-și construi cuiburile și a-și crește puii. Florile înfloresc și albinele transportă polenul de la o plantă la alta.

Copacilor le cresc frunze noi care captează lumina soarelui și folosesc energia acestuia pentru a face copacii să crească. În regiunile muntoase, fermierii își duc vacile pe pășunile înalte unde, acum, este iarbă verde din abundență.

Vara este frumoasă pe pajiștile din munți.

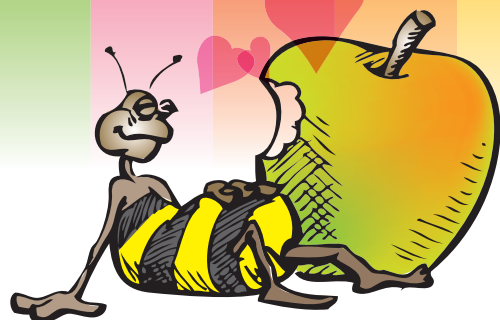
© Alcatraz

Animalele cu sânge rece cum ar fi reptilele au, de asemenea, nevoie de soare pentru a prinde puteri. Pe timpul verii, în special în Europa de Sud, poți întâlni adesea șopârle care lenevesc la soare și poți auzi țârâitul lăcustelor verzi și al greierilor.

Șopârlelor le place vremea caldă.

Viespilor le plac și fructele!

Toamna: un anotimp al schimbărilor

La sfârșitul verii și toamna, zilele se scurtează și nopțile devin mai reci. Multe fructe delicioase se coc în timpul acestei perioade a anului și fermierii sunt ocupați cu recoltatul acestora. Și nucile se coc toamna; veverițele adună și depozitează foarte multe dintre acestea pentru perioada iernii.

Veverițele depozitează alune pentru iarnă.

Mulți copaci își scutură frunzele toamna pentru că nu mai există destul soare pentru ca frunzele să fie folositoare. Culoarea frunzelor se schimbă treptat de la verde la nuanțe de galben, roșu, auriu și cafeniu. Apoi, acestea cad și acoperă pământul cu culori. Frunzele căzute se descompun, fertilizează solul și hrănesc generațiile viitoare de plante.

Acest ciclu anual al anotimpurilor și schimbările pe care acesta le aduce conferă regiunilor europene frumusețe și multă varietate.

Toamna, pădurile se îmbracă în culori.

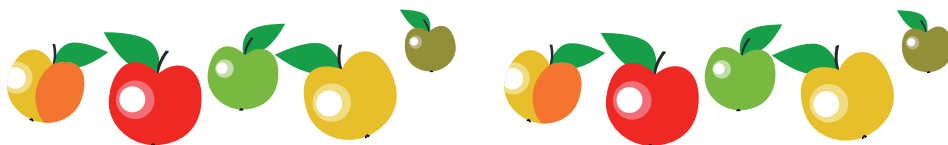
Agricultura

În munții înalți și în nordul îndepărtat al Europei, agricultura este imposibilă, deoarece este prea frig pentru ca culturile să crească. Însă copacii veșnic verzi, cum sunt pinii și brazii, pot supraviețui pe perioada iernilor reci. Acesta este motivul pentru care cele mai reci locuri din Europa sunt acoperite cu păduri veșnic verzi. Oamenii pot utiliza lemnul provenit din aceste păduri pentru confecționarea multor lucruri – de la case și mobilă până la ambalaje de hârtie și carton.

Mai la sud, o mare parte din teren este bună pentru agricultură. Acesta produce o mare varietate de culturi care includ grâu, porumb, sfeclă de zahăr, cartofi și tot felul de fructe și legume.

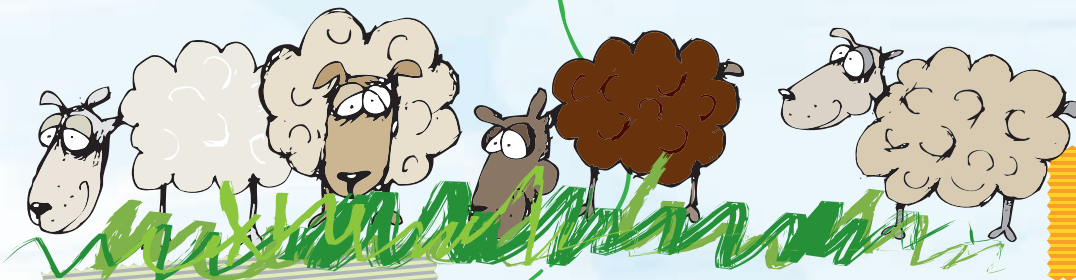
În locurile unde soarele este mereu prezent și unde înghețul nu se produce aproape niciodată (aproape de Marea Mediterană, de exemplu), fermierii cultivă fructe cum sunt portocalele și lămâile, strugurii și măslinile. Măslinile conțin ulei care poate fi extras din fruct și folosit la prepararea hranei. Strugurii sunt storși pentru a se obține sucul care poate fi transformat în vin. Europa este celebră pentru vinurile sale foarte bune, care sunt vândute în întreaga lume.

Fermierii mediteraneeni cultivă, de asemenea, multe alte fructe și legume. Roșiile, de exemplu, se coc foarte bine sub soarele din sud. Însă legumele au nevoie de cantități mari de apă, astfel încât fermierii din regiunile calde și uscate vor trebui, adesea, să își irige recoltele. Aceasta înseamnă că apa necesară culturilor provine din râuri sau este pompată din sol.

Din acești struguri se va obține vin roșu.

Culturile din regiunile secetoase au nevoie de irigații.

Oi păscând pe pășuni.

Găinile dau ouă, care conțin multe proteine și ne ajută să ne menținem sănătoși.

Iarba crește cu ușurință acolo unde este suficientă ploaia, chiar dacă solul este puțin adânc sau nu este foarte fertil. Mulți fermieri europeni cresc animale care se hrănesc cu iarbă – precum vaci, oi sau capre. Acestea produc lapte, carne, dar și alte produse utile, cum sunt lâna și pielea.

De asemenea, mulți fermieri cresc pui și porci. Aceste animale pot fi crescute aproape oriunde, deoarece pot fi ținute în spații închise și pot fi hrănite cu furaje special preparate. Găinile produc nu numai carne, ci și ouă, anumite ferme producând mii de ouă în fiecare zi.

În Europa, fermele sunt de mărimi care variază de la foarte mari la foarte mici. Unele ferme dispun de terenuri întinse – ceea ce ușurează recoltatul prin folosirea de utilaje mari. Altele, de exemplu cele aflate în regiuni de deal, pot avea câmpuri mai restrânse. Câmpurile sunt adesea separate prin pereți sau garduri vii care împiedică vântul sau ploaia să deplaseze solurile și care pot, de asemenea, să fie utilizate ca un mijloc de protecție a faunei sălbatice.

Mulți orașeni preferă să își petreacă sfârșiturile de săptămână și vacanțele la țară, bucurându-se de peisaj, de pace, de liniște și de aerul proaspăt. Trebuie să facem tot ce ne stă în puteri pentru a îngriji regiunile rurale și a le păstra frumusețea.

Tuturor ne place la țară.

Porcii pot fi ținuți în spații închise.

Un mozaic de culturi în Europa.

© Sylvain Snaustier/Corbis

Marea

Papagalul de mare își face cuibul pe stânci și plonjează în apă pentru a prinde pești.

Europa are mii și mii de kilometri de litoral, pe care natura l-a sculptat în diverse feluri. Există coaste înalte și stâncoase, dar și plaje de nisip sau de prundiș multicolor format de mare de-a lungul secolelor datorită acțiunii valurilor care se lovesc de stânci.

În Norvegia, ghețarii au transformat coasta în văi cu versanți abrupti care se numesc fiorduri. În alte țări, vântul și marea acumulează nisipul și formează dune. Cea mai înaltă dună din Europa (117 metri înălțime) este Duna lui Pyla, aproape de Arcachon, în Franța.

Multe specii de pești și de alte animale trăiesc în mare de-a lungul coastelor Europei. Acestea furnizează hrană păsărilor și mamiferelor marine, cum sunt focile. În locurile unde fluviile se varsă în mare, stoluri de păsări de baltă sosesc, în timpul refluxului, pentru a se hrăni cu mici animale care trăiesc în mâl.

Unul dintre cele mai rare animale din Europa – foca călugăr – trăiește în Marea Mediterană.

Cârduri de nagâți găsesc hrană în estuarele fluviilor.

Marea a modelat aceste faleze de cretă.

Un ghețar a săpat acest fiord.

Duna de nisip Pyla – cea mai înaltă din Europa.

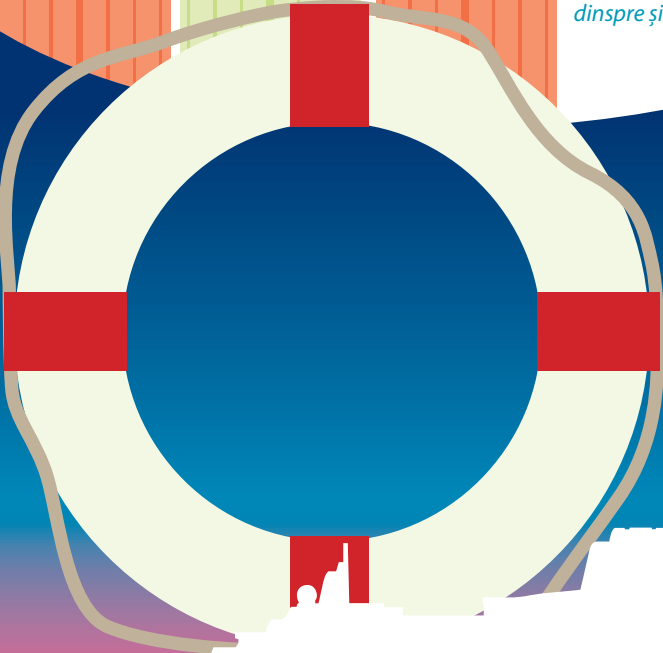
Oamenii și marea

Marea este, de asemenea, importantă pentru oameni. Marea Mediterană a fost atât de importantă pentru romani încât au numit-o *Mare nostrum*: „marea noastră”. De-a lungul secolelor, europenii au navigat pe oceanele lumii, au descoperit celelalte continente, le-au explorat, au făcut comerț cu locuitorii acestora și s-au instalat în acele locuri. În capitoul „O călătorie în timp” poți afla mai multe despre aceste mari călătorii de explorare.

Cargoboturile din întreaga lume aduc tot felul de mărfuri (adesea ambalate în containere) în porturile cele mai importante din Europa. Aici, ele sunt descărcate pentru a fi reîncărcate în trenuri, camioane și șleperi. Apoi, vapoarele sunt încărcate cu mărfurile produse pe plan local și care urmează să fie vândute pe alte continente.

Portcontainerele transportă marfă dinspre și către Europa.

Unele dintre cele mai frumoase vapoare din lume au fost construite în Europa. Dintre acestea face parte Queen Mary 2 – una dintre cele mai mari nave de pasageri din lume. Aceasta a efectuat prima sa călătorie transatlantică în ianuarie 2004.

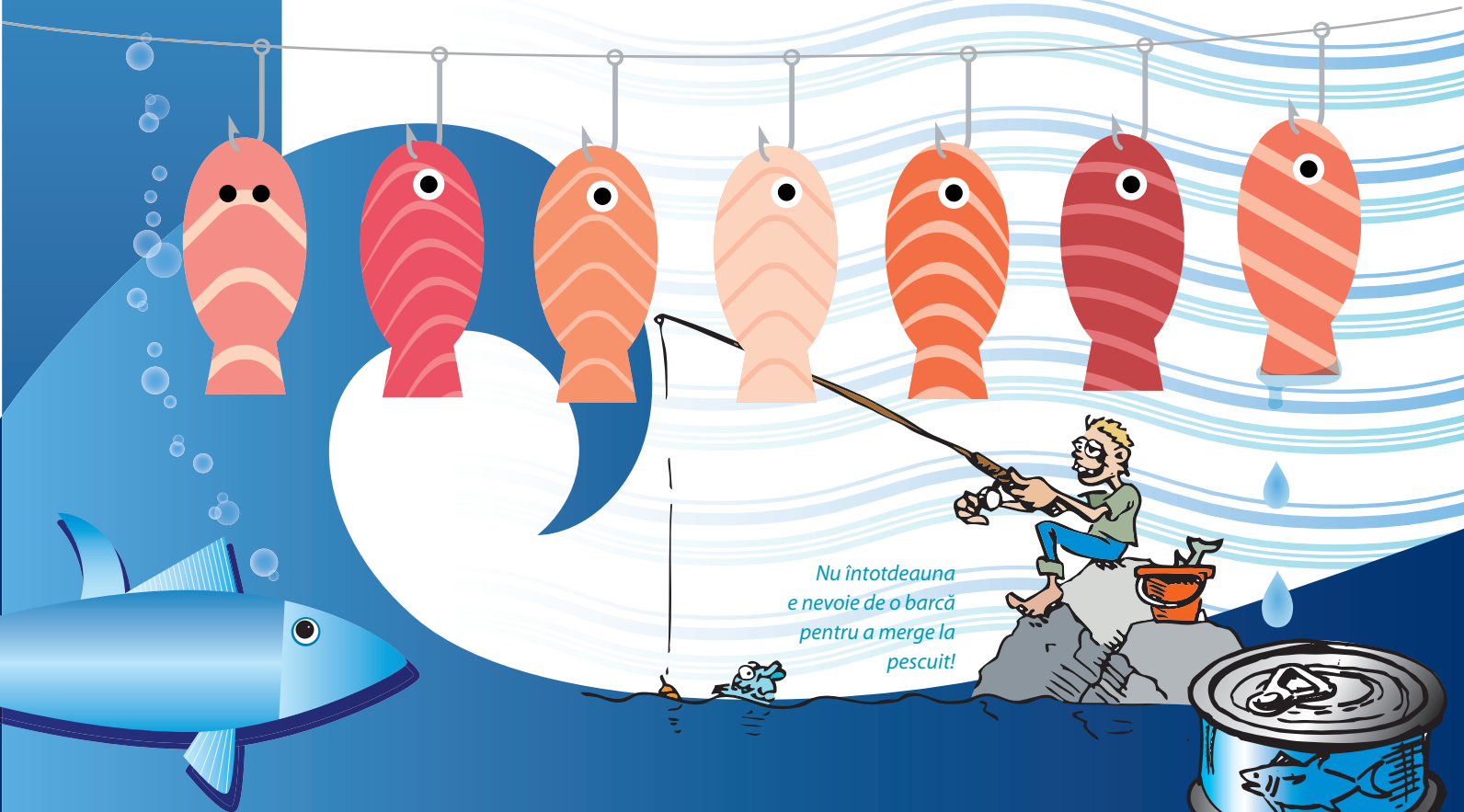
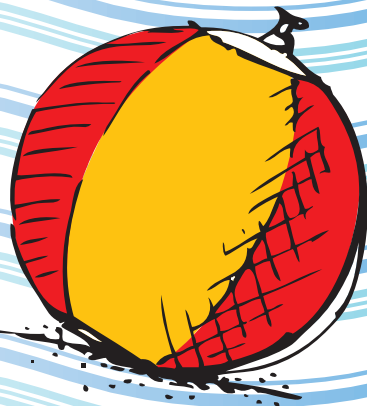
Una dintre cele mai mari nave de pasageri din lume – Queen Mary 2.

Scufundări în Marea Mediterană.

Stațiunile balneare europene reprezintă locuri ideale pentru a petrece vacanțe. Turiștii se pot bucura de tot felul de sporturi acvatice, de la surf și canotaj până la schi acvatic și scufundare.

Sau se pot relaxa pur și simplu – bronzându-se pe plajă și răcorindu-se în mare.

Nu întotdeauna e nevoie de o barcă pentru a merge la pescuit!

Europeanii mănâncă multe tipuri de pește. Tonul este unul dintre cei mai mari pești!

Un trauler în docurile din Skye, Scoția.

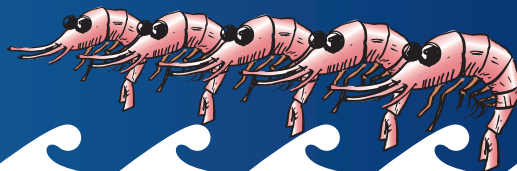
Crescătorie de somoni.

Pescuitul

Pescuitul a fost întotdeauna important pentru europeni. Orașe întregi s-au dezvoltat în jurul porturilor de pescuit și mii de oameni își câștigă existența pescuind și vânzând pește sau prestând servicii pentru pescari și familiile acestora.

Vapoarele de pescuit moderne, cum ar fi traulerele, pot pescui cantități uriașe de pește. Pentru a se asigura că un număr suficient de pești rămân în apă, țările europene au căzut de acord asupra unor norme care limitează cantitatea de pește care poate fi pescuită și impune utilizarea năvoadelor care permit peștilor tineri să scape din plasă.

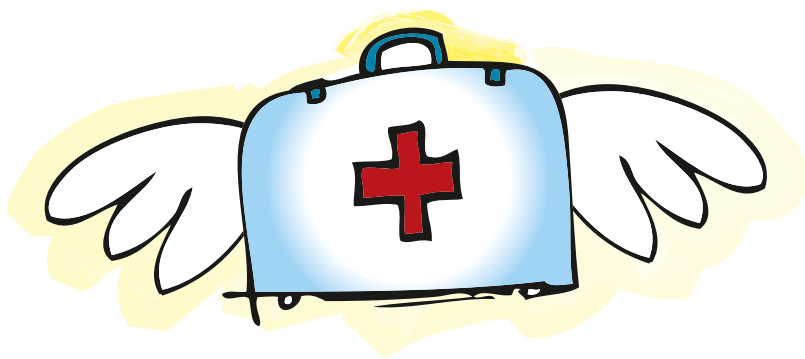
Piscicultura constituie o altă modalitate de a garanta disponibilitatea peștilor în cantități suficiente. Pe coastele Europei de Nord, somonii sunt crescuți în cuști foarte mari scufundate în apă. Crustaceele, cum sunt midiile, stridiile sau scoicile comestibile pot fi crescute în același mod.

Protejarea litoralurilor europene

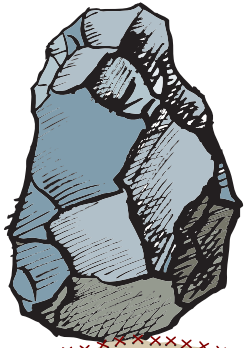
Litoralurile Europei și marea sunt importante pentru fauna și flora sălbatică și pentru oameni. Prin urmare, trebuie să avem grijă de ele. Trebuie să luptăm împotriva poluării acestora cu deșeuri provenind din fabrici și din orașe. Uneori, petrolierele au accidente și deversează cantități uriașe de petrol în mare. Aceste accidente murdăresc plajele șiucid mii de păsări marine.

Țările europene colaborează pentru a încerca să împiedice repetarea acestor accidente și pentru a păstra frumusețea litoralului nostru, astfel încât și generațiile viitoare să poată profita din plin.

O călătorie în timp

De-a lungul miilor de ani, Europa s-a schimbat enorm. Este o poveste fascinantă! Însă este o poveste lungă, așa că iată doar câteva perioade mai importante:

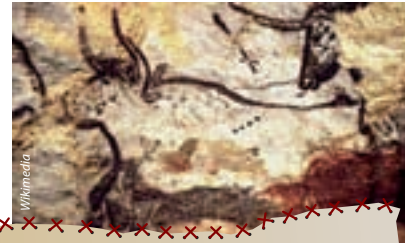

O unealtă din silex din Epoca de Piatră.

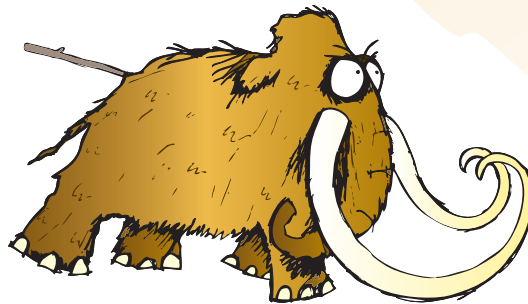
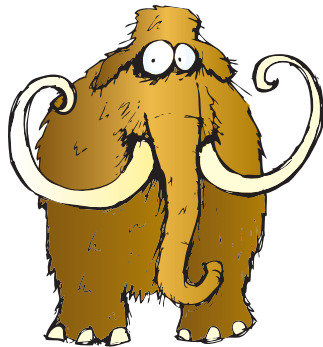
Epoca de Piatră

Primii europeni erau vânători și culegători. Pe pereții anumitor peșteri, aceștia au creat minunate picturi ale unor scene de vânătoare. În cele din urmă, ei au învățat să practice agricultura și au început să crească animale, să cultive pământul și să trăiască în sate.

Ei și-au confecționat arme și unelte din piatră – de exemplu, prin ascuțirea bucăților de silex (cremene).

Picturi rupestre preistorice la Lascaux, în Franța.

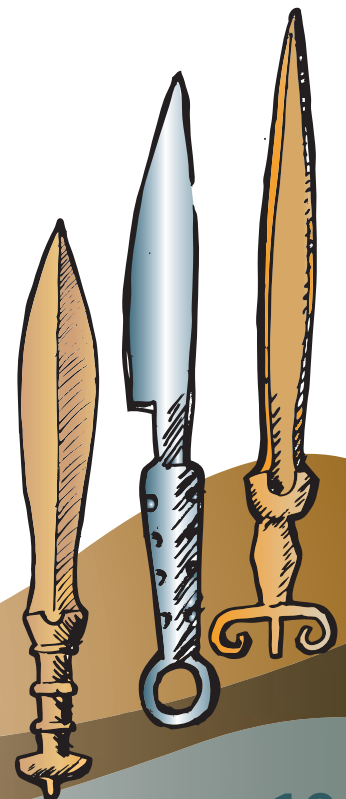
Epoca bronzului și epoca fierului – învățarea utilizării metalelor

Cu mai multe mii de ani înainte de Cristos (înainte de nașterea lui Cristos), oamenii au descoperit că pot obține diverse metale prin încălzirea diferitelor feluri de roci la un foc foarte intens. Bronzul – un amestec de cupru și cositor – era suficient de dur pentru a fi folosit la fabricarea de unelte și de arme. Aurul și argintul erau moi, dar foarte frumoase, și puteau fi folosite pentru confecționarea unor obiecte decorative.

Mai târziu, a fost descoperit un metal și mai dur: fierul. Cel mai bun tip de metal era oțelul, care era dur și nu se spărgea cu ușurință, prin urmare putea fi folosit la fabricarea de săbii bune. Însă era foarte greu să se obțină oțel, astfel încât săbiile bune erau rare și valoroase!

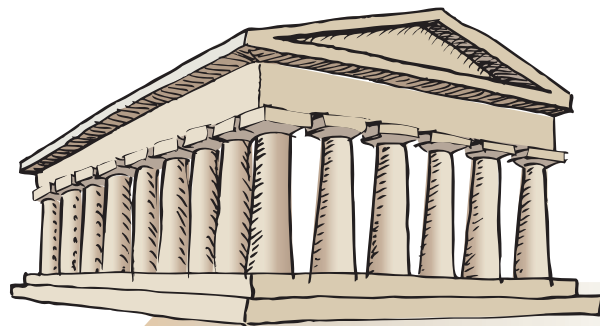
Topor cu lama din bronz.

Grecia antică

aproximativ între 2000 și 200 î.d.C. –
î.d.C. înseamnă înainte de nașterea lui Cristos

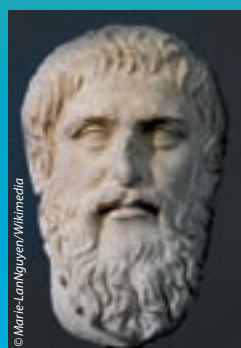
În Grecia, acum aproximativ 4 000 de ani, oamenii au început să construiască orașe. La început, aceste orașe erau conduse de regi. Mai târziu, în jurul anului 500 î.d.C., orașul Atena a introdus „democrația” – ceea ce înseamnă „conducerea de către popor”. (În loc să aibă rege, bărbații din Atena luau deciziile în urma unui vot.) Democrația reprezintă o invenție europeană importantă care s-a răspândit peste tot în lume.

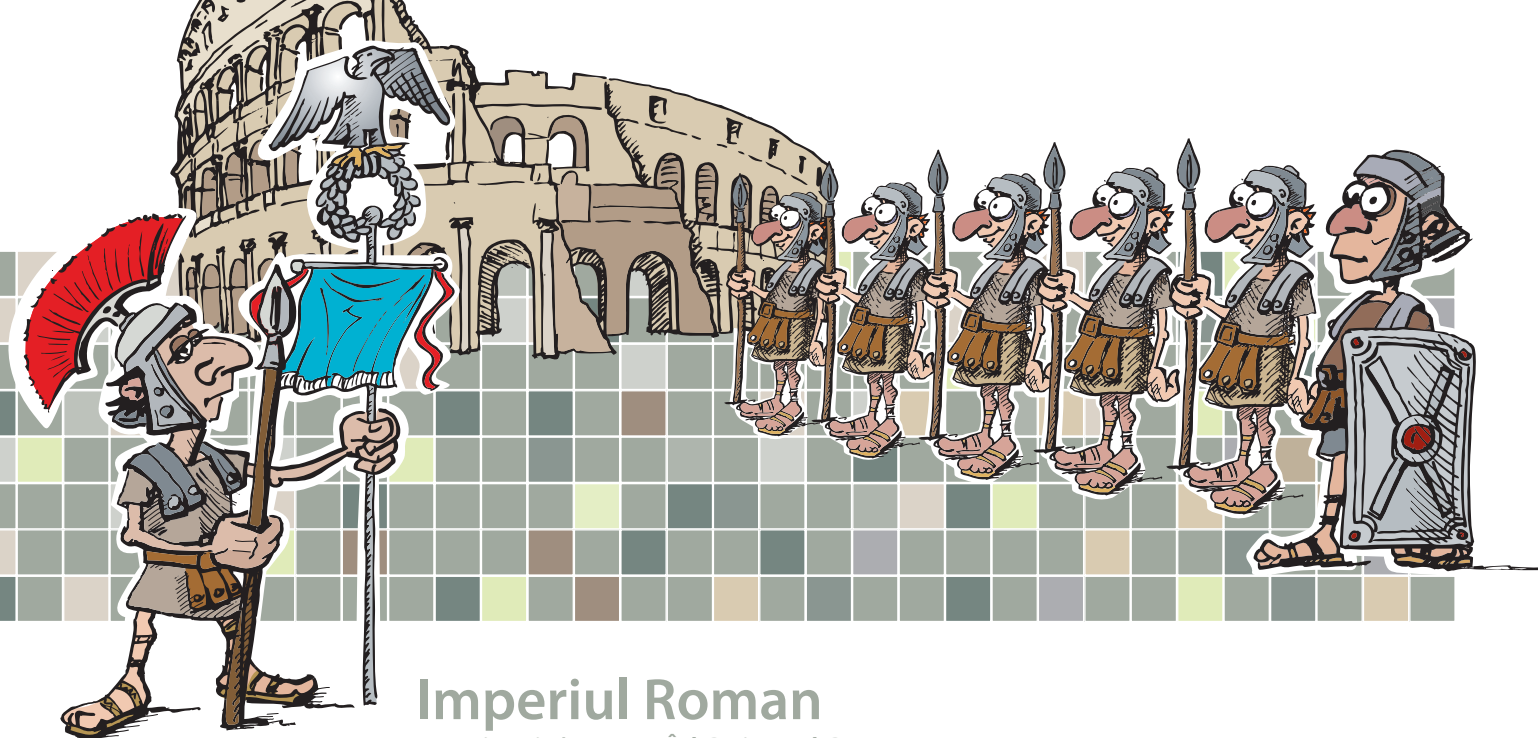
Acest vas grecesc cu un personaj pictat în roșu datează din jurul anului 530 î.d.C.

Cetățenii Greciei antice ne-au oferit și alte lucruri, printre care:

- > povești minunate despre zei și eroi, războaie și aventuri;
- > temple elegante, statui de marmură și minunate obiecte din ceramică;
- > Jocurile Olimpice;
- > teatre bine construite și mari scriitori ale căror piese sunt încă jucate astăzi;
- > profesori precum Socrate și Platon, care i-au învățat pe oameni gândirea logică;
- > matematicieni precum Euclid și Pitagora, care au elaborat modelele și regulile matematice;
- > savanți precum Aristotel (care a studiat plantele și animalele) și Eratostene (care a demonstrat că Pământul este o sferă și care a reușit să îi estimeze mărimea).

Platon, unul dintre cei mai mari gânditori ai lumii.

Imperiul Roman

aproximativ între 500 î.d.C. și 500 d.C. –
d.C. înseamnă după nașterea lui Cristos

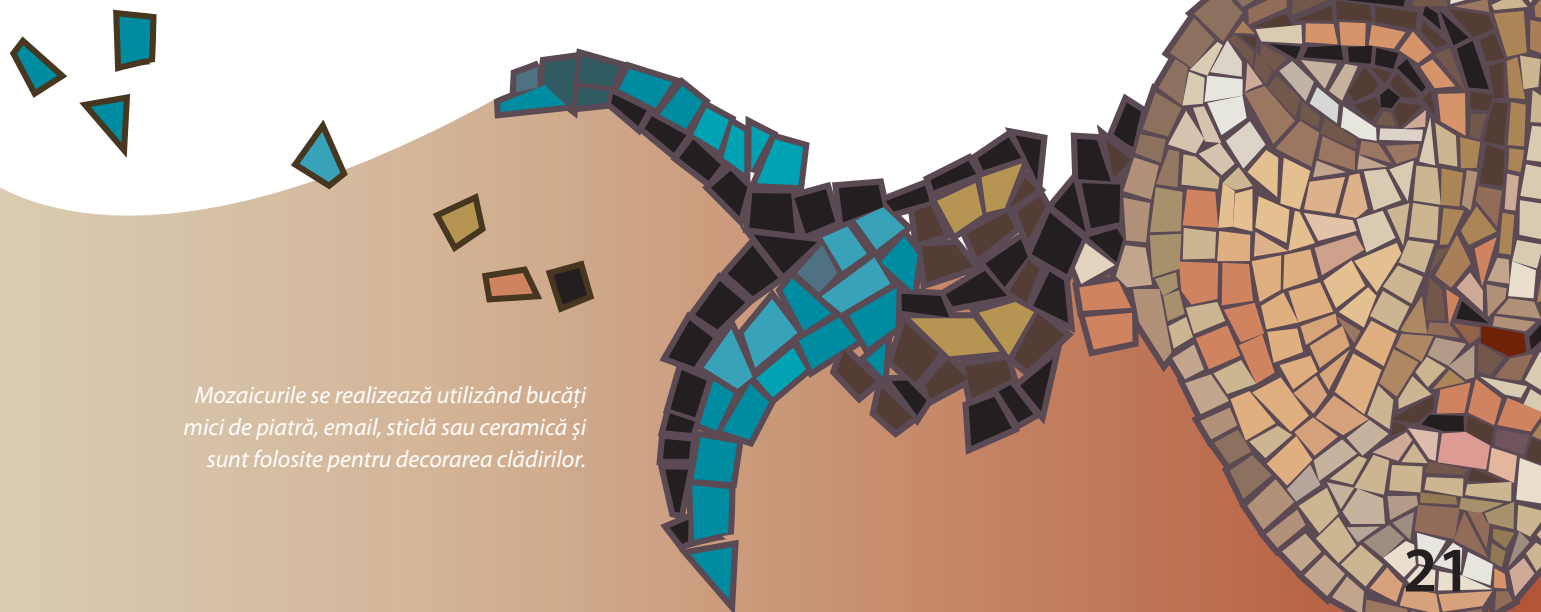
La origine, Roma era doar un sat din Italia. Însă romanii erau foarte bine organizați, armata acestora era foarte bună în luptă și au cucerit treptat toate ținuturile din jurul Mediteranei. Până la urmă, Imperiul Roman se întindea din nordul Angliei până la deșertul Sahara și de la Oceanul Atlantic până în Asia.

Romanii ne-au lăsat, printre altele:

- > drumuri bune, drepte, care legau între ele toate părțile imperiului;
- > case frumoase care au curți interioare și pardoseli din mozaic;
- > poduri solide și apeducte (pentru transportul apei pe distanțe lungi);
- > bolți în semicerc – care au conferit clădirilor soliditate și durabilitate;
- > noi materiale de construcție, cum ar fi cimentul și betonul;
- > noi arme, precum catapultele;
- > mari scriitori, precum Cicero și Virgiliu;
- > sistemul juridic roman, pe care multe țări europene îl folosesc încă și astăzi.

Un apeduct roman care există și astăzi: Pont du Gard, în Franța.

Mozaicurile se realizează utilizând bucăți mici de piatră, email, sticlă sau ceramică și sunt folosite pentru decorarea clădirilor.

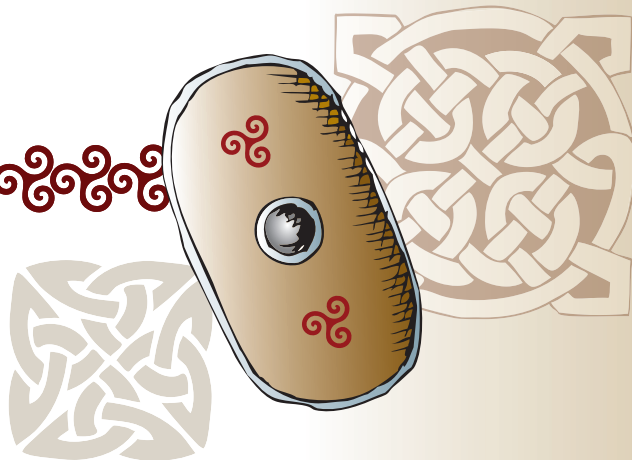
Evul Mediu

aproximativ între 500 și 1500 d.C.

După căderea Imperiului Roman, diferite popoare au cucerit diverse părți din Europa. De exemplu...

Celții

Înainte de epoca romană, popoarele celtice trăiau în numeroase regiuni din Europa. În zilele noastre, urmașii acestora trăiesc în principal în Bretania (Franța), Cornwall (Anglia), Galiția (Spania), Irlanda, Scoția și Țara Galilor. În aceste părți din Europa, limbile și cultura celtice sunt foarte prezente.

Popoarele germanice

Nu toate popoarele germanice s-au stabilit în Germania:

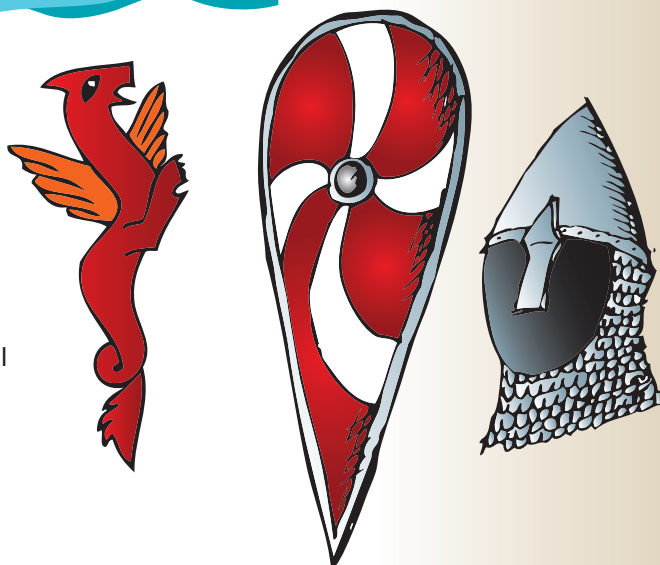
- > **Anglii și saxonii** s-au instalat în Anglia și au stăpânit-o până în anul 1066.
- > **Francii** au cucerit o mare parte din Europa, inclusiv Franța, aproximativ între 500 și 800 d.C. Regele cel mai cunoscut al acestora a fost Carol cel Mare.
- > **Goții** (vizigoții și ostrogoții) au creat regate în Spania și Italia.
- > **Vikingii** au trăit în Scandinavia. În anii 800 și 900 d.C. ei au navigat către alte țări, și-au însușit comori, au făcut comerț și s-au stabilit în acele locuri unde pământul era bun pentru agricultură.

Vikingii erau niște marinari atât de pricepuți, încât au ajuns chiar și în America (dar nu au spus nimănui)!

Normanzii

sau „oamenii din Nord” erau vikingi care s-au stabilit în Franța (în regiunea numită astăzi Normandia) și au cucerit Anglia în anul 1066. O celebră tapiserie normandă prezintă scene ale acestei cuceriri. Aceasta este păstrată într-un muzeu din orașul Bayeux.

Castelele medievale au fost construite pentru a se proteja de dușmani.

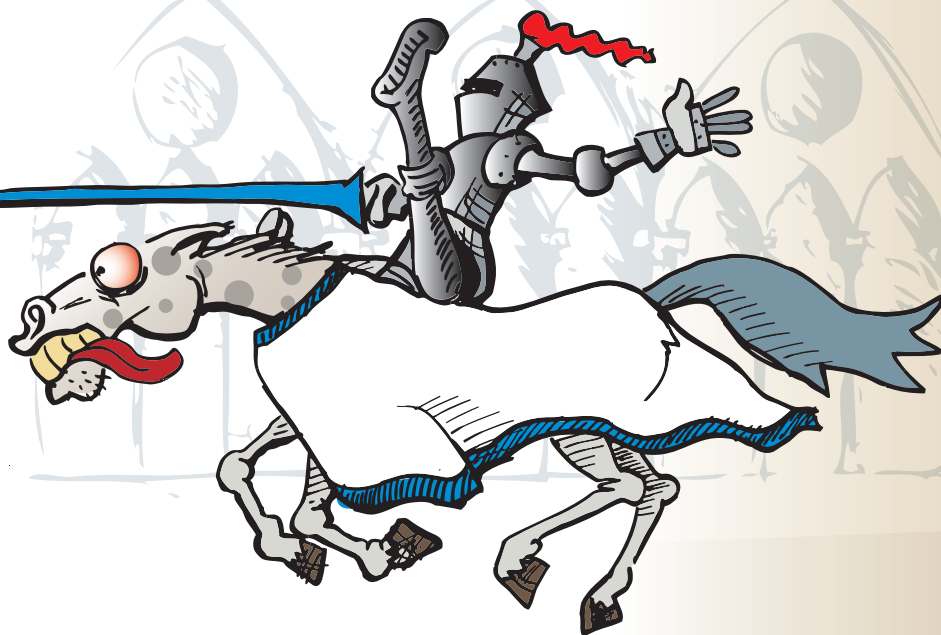
Slavii s-au stabilit în numeroase regiuni din Europa de Est și au devenit strămoșii popoarelor care vorbesc astăzi limbi slave: bielorușii, bulgarii, cehii, croații, polonezii, rușii, sârbii, slovacii, slovenii și ucrainenii.

După ce **maghiarii** s-au stabilit în bazinul Carpaților în secolele IX și X, aceștia au fondat Regatul Ungariei în anul 1000. Urmașii acestora trăiesc astăzi în Ungaria și în alte țări vecine.

În timpul Evului Mediu, regii și nobilii din Europa aveau adesea conflicte și declanșau numeroase războaie. (Era epoca în care cavalerii în armură se luptau călare.) Pentru a se apăra împotriva atacurilor, regii și nobilii trăiau adesea în castele solide, cu pereți groși din piatră. Unele castele erau atât de solide încât există și astăzi.

Arhitectura „gotică” a fost o mare invenție a Evului Mediu. Acesta este un „gargui” de pe Domul din Milano.

În Evul Mediu, creștinismul a devenit principala religie în Europa și s-au ridicat biserici aproape peste tot. Unele dintre acestea sunt foarte impresionante – în special marile catedrale, cu turnurile lor înalte și cu vitraliile lor multicolore.

Călugării se ocupau cu agricultura și au contribuit la dezvoltarea acesteia în întreaga Europă. De asemenea, ei au creat școli și au scris cărți. Mănăstirile acestora aveau adesea biblioteci în care erau păstrate cărți importante din timpuri străvechi.

În sudul Spaniei, acolo unde islamul constituia principala religie, conducătorii au construit frumoase moschei și minarete. Cele mai renumite dintre cele care s-au păstrat până în zilele noastre sunt moscheea din Cordoba și minaretul Giralda din Sevilla.

Vedere a uriașei moschei medievale din Cordoba (Spania).

Renașterea

aproximativ între 1300 și 1600 d.C.

În Evul Mediu, majoritatea oamenilor nu știau să citească sau să scrie și erau la curent numai cu ceea ce aflau la biserică. Mănăstirile și universitățile erau singurele care posedau copii ale cărților scrise de grecii și romanii din antichitate. Însă, în anii 1300 și 1400, studenții au început să redescopere cărțile antice. Aceștia au fost uimiți de ideile mărețe și de știința găsite în acele cărți și ceea ce au descoperit a început să se răspândească.

Oamenii bogați și educați, de exemplu la Florența (în Italia), s-au arătat foarte interesați. Aceștia puteau să își permită să cumpere cărți – în special după inventarea tiparului în Europa (1445) – și s-au îndrăgostit pur și simplu de Grecia antică și de Roma antică. Aceste persoane și-au construit casele după modelul palatelor romane și au plătit artiști și sculptori talentați să le decoreze casele cu scene din poveștile grecești și romane, precum și cu statui de zei, eroi și împărați.

Una dintre cele mai faimoase statui din lume: David de Michelangelo.

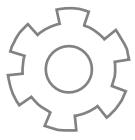
Leonardo da Vinci a proiectat acest „elicopter” în urmă cu 500 de ani!

Una din marile picturi ale perioadei Renașterii: Venus de Botticelli.

Era ca și cum o lume pierdută, plină de frumusețe și de înțelepciune, renăștea. Acesta este motivul pentru care această perioadă a fost numită „Renaștere”. Renașterea a oferit lumii:

- > mari pictori și sculptori, precum Michelangelo și Botticelli;
- > arhitecți talentați, precum Brunelleschi;
- > uimitorul inventator și artist Leonardo da Vinci;
- > mari gânditori, precum Thomas Morus, Erasmus și Montaigne;
- > savanți precum Copernic și Galileo (care au descoperit că pământul și alte planete se învârtesc în jurul soarelui);
- > clădiri frumoase, precum castelele de pe valea Loirei;
- > un nou interes pentru creațiile și realizările umanității.

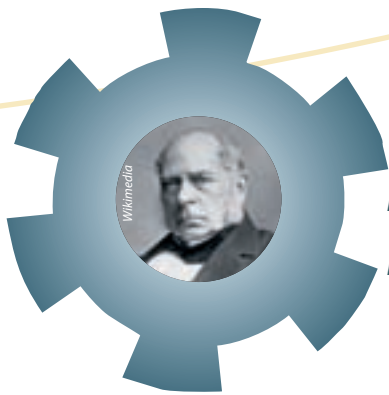
Revoluția industrială

aproximativ între 1750 și 1880 d.C.

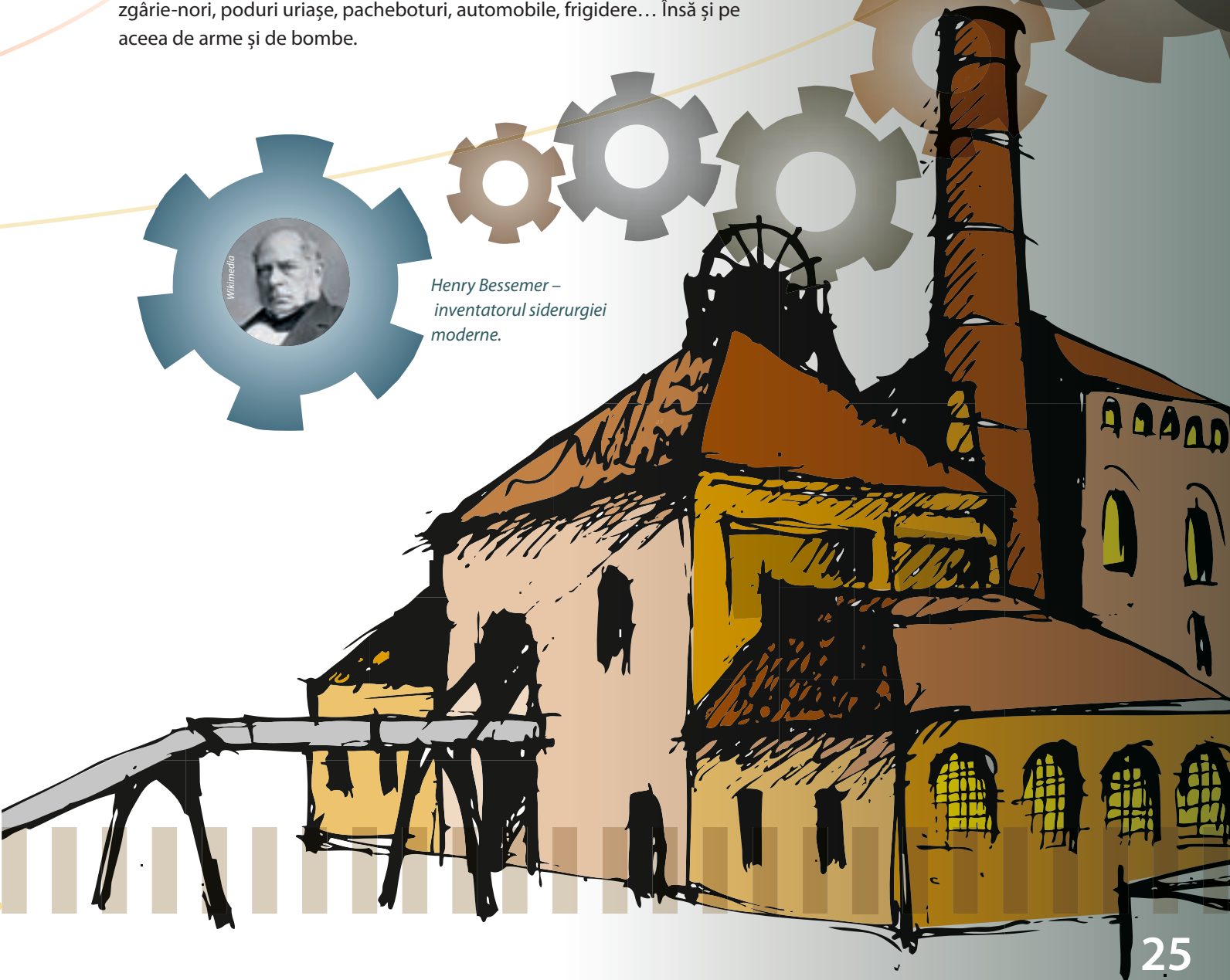
O nouă revoluție a început în Europa acum aproximativ 250 de ani – în lumea „industrii”. Totul a început cu o criză a energiei. Timp de mii de ani, oamenii au ars lemn și mangal. Însă acum, anumite regiuni din Europa au început să rămână fără păduri! Ce altceva am putea oare să folosim drept combustibil?

Răspunsul era cărbunele. Acesta era o resursă naturală în Europa și minierii au început să sape pentru a-l extrage din sol. Cărbunele era utilizat pentru a face să funcționeze mașinile cu abur care tocmai fuseseră inventate. De asemenea, putea fi încălzit și transformat în „cocs”, care este un combustibil mult mai curat – ideal pentru fabricarea fierului și a oțelului.

În urmă cu aproximativ 150 de ani, un englez pe nume Henry Bessemer a inventat „furnalul” care putea produce mari cantități de oțel, în condiții foarte ieftine. În curând, Europa a început să producă cantități uriașe de oțel și acest lucru a schimbat lumea! Oțelul ieftin a făcut posibilă construcția de zgârie-nori, poduri uriașe, pacheboturi, automobile, frigidere... Însă și pe aceea de arme și de bombe.

Henry Bessemer –
inventatorul siderurgiei
moderne.

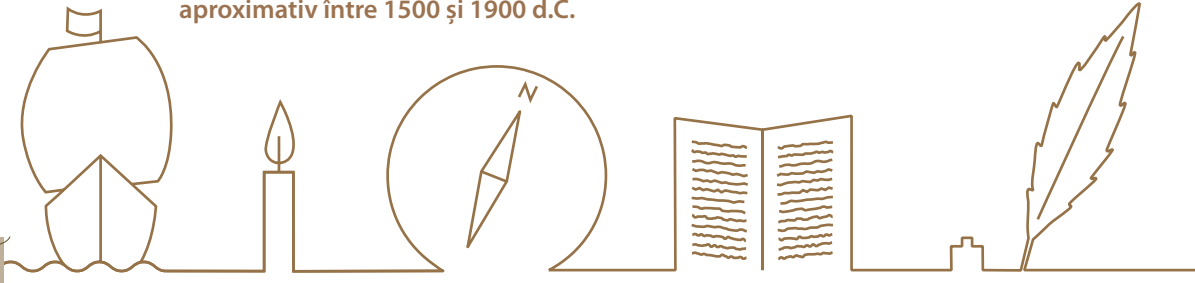
Mari descoperiri și noi idei

aproximativ între 1500 și 1900 d.C.

© E. Benjamin Andrews

Replici ale navelor
lui Cristofor Columb.

© Gregorio Lopes

Vasco da Gama – primul om care
a navigat din Europa în India.

Wikimedia

Dodo, o pasăre incapabilă să
zboare, trăia odată pe
o insulă din Oceanul Indian.
A fost exterminată de
coloniștii europeni.

© Catherine Lusurier

Voltaire, unul dintre marii
scriitori ai epocii Iluminismului.

În perioada Renașterii, comerțul cu țările îndepărtate devenise foarte important pentru comercianții europeni. De exemplu, aceștia vindeau bunuri în India și aduceau cu ei la întoarcere mirodenii scumpe și pietre prețioase. Cum călătoriile pe cale terestră erau dificile și durau mult timp, comercianții doreau să ajungă în India călătorind pe mare. Problema era că Africa bloca trecerea – și Africa este un continent foarte mare!

Cu toate acestea, dacă Pământul era cu adevărat rotund (astfel cum începeau oamenii să creadă), vapoarele europene trebuiau să poată să ajungă în India navigând spre vest. Astfel, în 1492, Cristofor Columb și navigatorii săi au plecat din Spania și au traversat Oceanul Atlantic. Însă, în loc să ajungă în India, aceștia au descoperit Bahamas (insule în Marea Caraibilor, aproape de coasta Americii).

Alți exploratori i-au urmat foarte repede. În 1497-1498, Vasco da Gama – un ofițer portughez de marină – a fost primul european care a ajuns în India navigând în jurul Africii. În 1519, un alt explorator portughez – Fernando Magellan, care era în serviciul regelui Spaniei – a condus prima expediție europeană maritimă în jurul lumii!

La puțin timp după aceasta, europenii au început să exploreze insulele Caraibe și America (pe care au numit-o „Lumea Nouă”) și au fondat colonii în acele locuri. Cu alte cuvinte, aceștia au cucerit teritoriile și pretindeau că, de acum înainte, acestea aparțineau țării lor de origine. Ei au adus cu ei propriile credințe, obiceiuri și limbi – astfel, engleza și franceza au devenit

principalele limbi vorbite în America de Nord, iar spaniola și portugheza au devenit principalele limbi vorbite în America Centrală și de Sud.

De-a lungul timpului, europenii au navigat din ce în ce mai departe – spre China, Japonia, Asia de Sud-Est, Australia și Oceania. Navigatorii care s-au întors din acele ținuturi îndepărtate au povestit că au văzut creaturi stranii, foarte diferite de cele din Europa. Acest lucru a determinat savanții să exploreze acele locuri și să aducă la întoarcere animale și plante pentru muzeele europene. În anii 1800, exploratorii europeni s-au aventurat în inima Africii și, până în 1910, națiunile europene colonizaseră cea mai mare parte a continentului african.

Între timp, în Europa, savanții descopereau din ce în ce mai multe lucruri referitoare la modul în care funcționează universul. Geologii, de exemplu, prin studiul rocilor și al fosilelor, au început să se întrebe cum s-a format Pământul și ce vârstă avea în realitate. Doi mari savanți, Jean-Baptiste Lamarck (în Franța) și Charles Darwin (în Anglia), au concluzionat în cele din urmă că animalele și plantele „evoluară”, schimbându-se dintr-o specie în alta timp de milioane și milioane de ani.

În anii 1700, oamenii își puneau, de asemenea, alte întrebări importante, de exemplu referitoare la modul în care țările ar trebui conduse și la ce drepturi și libertăți ar trebui să aibă oamenii. Scriitorul Jean-Jacques Rousseau a declarat că toate ființele umane ar trebui să fie egale. Un alt scriitor, Voltaire, a afirmat că lumea ar fi mai bună dacă rațiunea și știința ar înlocui ignoranța și superstițiile.

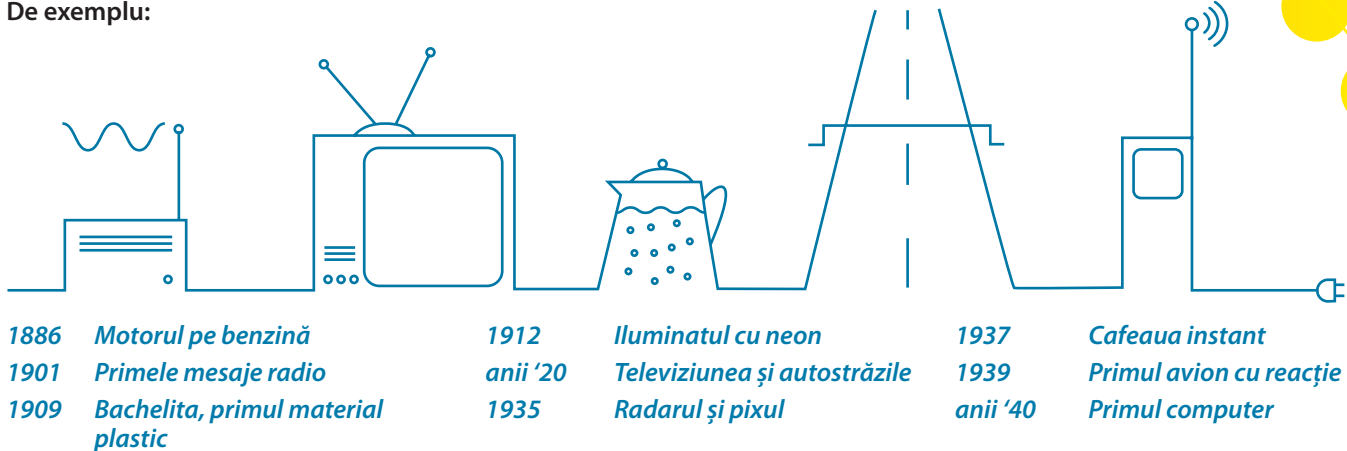
Această epocă a noilor idei, numită „Iluminism”, a dus la mari schimbări în anumite țări. Un exemplu este Revoluția franceză din 1789, când poporul a decis că nu mai dorea să fie condus de regi și regine. Unul dintre sloganurile revoluționare a fost „Libertate, Egalitate, Fraternitate” – care, în cele din urmă, a devenit deviza națională franceză.

Lumea modernă

aproximativ începând cu 1880 și până în prezent

Alte invenții europene realizate în secolele XIX și XX au contribuit la crearea lumii așa cum o cunoaștem azi.

De exemplu:

În zilele noastre, aproximativ un sfert dintre persoanele care lucrează în Europa produc lucruri de care este nevoie în lumea modernă: alimente și băuturi; telefoane mobile și computere; îmbrăcăminte și mobilă; mașini de spălat și televizoare; automobile, autobuze, camioane și încă multe alte lucruri.

În jur de 7 lucrători europeni din 10 lucrează în sectorul „servicii”. Cu alte cuvinte, aceștia lucrează în magazine și oficii poștale, bănci și companii de asigurări, hoteluri și restaurante, spitale și școli etc. – fie vânzând produse, fie furnizând servicii de care oamenii au nevoie.

© Julia Margaret Cameron

Charles Darwin și-a publicat teoria evoluției în 1859.

© Zubro/Wikimedia

Primul telefon – inventat de Alexander Graham Bell, născut în Scoția. Astăzi, în Europa se fabrică cele mai moderne telefoane mobile.

Învățăminte trase din istorie

Din nefericire, istoria Europei nu reprezintă numai o înșiruire de evenimente cu care ne putem mândri. Există, de asemenea, multe lucruri de care ar trebui să ne fie rușine. De-a lungul secolelor, națiunile europene s-au luptat între ele în războaie înfricoșătoare. Motivele acestor războaie erau, în general, dorința de putere, de dominație sau religia.

Coloniștii europeni au ucis milioane de băștinași de pe alte continente – fie prin lupte sau tratamente inumane, fie neintenționat, prin răspândirea de boli europene printre aceștia. De asemenea, europenii au răpit milioane de africani pentru a-i pune să lucreze ca sclavi.

În urma tuturor acestor fărâdelegi trebuiau trase învățăminte. Comerțul european cu sclavi a fost abolit în anii 1800. Coloniile și-au câștigat libertatea în anii 1900. Și pacea s-a instalat în sfârșit în Europa.

Pentru a afla cum s-a întâmplat acest lucru, citește subtitlul „Reîntregirea familiei” în capitolul „Povestea Uniunii Europene”.

Război...

Din păcate, au existat multe certuri în familia europeană. Deseori, motivele țineau de cine trebuia să conducă o țară, sau ce țară deținea anumite terenuri. Câteodată, un suveran dorea să câștige mai multă putere cucerindu-și vecinii, ori să dovedească faptul că poporul său era mai puternic și mai bun decât alte popoare.

Într-un fel sau altul, timp de sute de ani, au existat războaie teribile în Europa. În secolul XX, pe acest continent au început două mari războaie care s-au extins și au implicat toate țările din lume. De aceea sunt denumite Războaie Mondiale. Ele au provocat moartea a milioane de oameni, lăsând Europa în sărăcie și ruină.

S-ar putea face ceva pentru a împiedica aceste lucruri să se mai întâmple? Ar putea vreodată europenii să învețe să se așeze la aceeași masă și să discute problemele în loc să se lupte?

Răspunsul este „Da”.

Aceasta este povestea următorului nostru capitol: povestea Uniunii Europene.

... și pace

Noi, europenii, venim din numeroase țări diferite, cu limbi, tradiții, obiceiuri și credințe diferite. Cu toate acestea, aparținem unei aceleiași mari familii, din diverse motive.

Iată câteva dintre acestea.

- > Am locuit împreună pe acest continent timp de mii de ani.
- > Limbile noastre sunt adeseori înrudite.
- > Multe persoane dintr-o țară sunt descendente ale unor persoane din alte țări.
- > Tradițiile, obiceiurile și festivalurile noastre au adesea aceleași origini.
- > Împărtășim și apreciem frumusețile muzicii și artei, precum și numeroasele piese de teatru și povești pe care artiști din toată Europa ni le-au dat de-a lungul secolelor.
- > Aproape toți europenii cred în echitate, buna vecinătate, libertatea de a avea propriile opinii, respectul reciproc și grija față de persoanele nevoiașe.
- > Putem, astfel, să apreciem nu numai ce este diferit și special în propria noastră țară și regiune, dar și să ne bucurăm de ceea ce avem în comun ca europeni.

Povestea Uniunii Europene

Cel de Al Doilea Război Mondial s-a încheiat în 1945. El a început în Europa și a fost o perioadă de îngrozitoare distrugerii și pierderi de vieți omenești. Cum puteau liderii țărilor europene să împiedice aceste lucruri cumplites să mai aibă loc? Aveau nevoie de un plan cu adevărat bun, care nu mai fusese încercat niciodată înainte.

Robert Schuman

Jean Monnet

O idee cu totul nouă

Un francez, pe nume Jean Monnet, a reflectat îndelung la acest lucru. El și-a dat seama că o țară avea nevoie de două lucruri înainte de a începe un război: fier pentru a produce oțel (în scopul fabricării de tancuri, tunuri, bombe etc.) și cărbune pentru a furniza energia necesară fabricilor și căilor ferate. Europa avea din plin cărbune și oțel: de aceea țările europene fuseseră capabile să fabrice arme și să pornească la război.

Astfel, Jean Monnet a venit cu o idee nouă și foarte îndrăzneță. Ideea lui a fost ca guvernele Franței și Germaniei – și poate și cele ale altor țări europene – să nu mai conducă propriile industrii ale cărbunelui și oțelului. În schimb, aceste industrii ar trebui să fie organizate de oameni din toate țările implicate, care să se așeze la aceeași masă, discutând și luând decizii împreună. În acest fel, va fi imposibil un război între ei!

Jean Monnet simțea că planul său putea reuși numai dacă liderii europeni ar fi dispuși să îl încerce. A discutat despre acest lucru cu prietenul său Robert Schuman, care era ministru în guvernul francez. Robert Schuman s-a gândit că era o idee strălucită și a anunțat acest plan în cadrul unui discurs important pe care l-a ținut la 9 mai 1950.

Discursul i-a convins nu numai pe liderii francezi și germani, dar și pe liderii belgieni, italieni, luxemburgezi și neerlandezi. Cu toții au decis să își reunească industriile cărbunelui și oțelului și să formeze un club pe care l-au numit Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO). Acesta urma să funcționeze în scopuri pașnice și să contribuie la reclădirea Europei din ruinele războiului. CECO a fost instituită în 1951.

Piața comună

Cele șase țări au conlucrat atât de bine, încât curând după aceea s-au decis să creeze un alt club, numit Comunitatea Economică Europeană (CEE). CEE a fost instituită în 1957.

„Economică” înseamnă „referitor la economie” – cu alte cuvinte, referitor la bani, afaceri, locuri de muncă și comerț.

Una dintre ideile principale era că țările CEE ar avea o „piață comună”, care să le faciliteze schimburile comerciale. Până atunci, camioanele, trenurile și șlepurile care transportau mărfuri dintr-o țară în alta trebuiau să se oprească întotdeauna la graniță, trebuiau să prezinte actele și să plătească sume de bani numite „taxe vamale”. Acest lucru genera întârzieri și ducea la creșterea prețurilor pentru mărfurile provenind din străinătate.

Interesul de a avea o piață comună era de a elimina toate aceste verificări la graniță, întârzieri și taxe vamale și de a permite țărilor să facă schimburi comerciale ca și cum toate ar reprezenta o singură țară.

Alimentație și agricultură

Din cauza celui de Al Doilea Război Mondial, Europa avea mari greutăți în a produce alimente sau a le importa de pe alte continente. În Europa exista o criză a alimentelor chiar de la începutul anilor '50. Astfel încât CEE a decis să încheie un aranjament cu agricultorii, pentru a produce mai multe alimente și pentru a le garanta acestora că își vor câștiga un trai decent muncind pământul.

Acest aranjament a fost denumit „politica agricolă comună” (sau PAC). A funcționat bine. Atât de bine, încât agricultorii au sfârșit prin a produce prea multe alimente, iar aranjamentul a trebuit să fie schimbat! În prezent, agricultorii primesc bani în cadrul PAC și pentru a avea grijă de mediul rural.

© Keystone

Plictisit la graniță... Pe vremuri, astfel de cozi erau un lucru obișnuit în Europa.

© Randy Wells Corbbs

Astfel de mașini sunt folosite pentru recoltarea grâului și a altor cereale.

De la CEE la Uniunea Europeană

Curând, piața comună a început să facă viața mai ușoară oamenilor din CEE.

Aceștia aveau mai mulți bani de cheltuit, mai multe alimente de consumat și mărfuri mai variate în magazine. Alte țări învecinate au văzut acest lucru și, în anii '60, unele dintre ele au început să întrebe dacă ar putea să se alăture și ele clubului.

După ani de discuții, Regatul Unit, Danemarca și Irlanda au aderat în 1973. Apoi a fost rândul Greciei, în 1981, urmată de Portugalia și Spania în 1986, și de Austria, Finlanda și Suedia în 1995.

Așa încât clubul număra acum 15 membri.

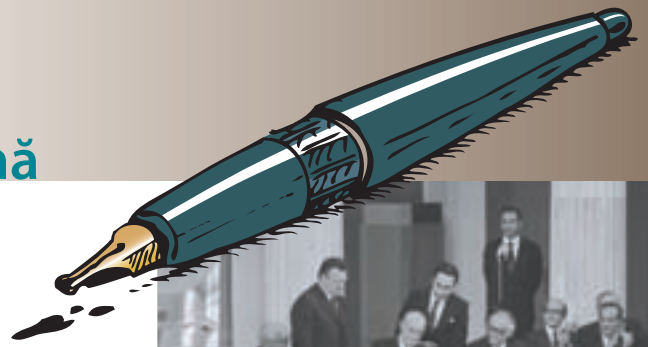
De-a lungul acestor ani, clubul a suferit modificări. Până la sfârșitul anului 1992, încheiase crearea „pieței unice” (așa cum a devenit ea cunoscută) și realiza multe alte lucruri. De exemplu, țările CEE colaborau pentru a proteja mediul și a construi străzi și căi ferate mai bune pe teritoriul Europei. Țările bogate le ajutau pe cele mai sărace cu proiecte de construcții de drumuri și alte proiecte importante.

Pentru a ușura viața călătorilor, majoritatea țărilor membre ale CEE renunțaseră la verificarea pașapoartelor la granițele dintre ele. O persoană care locuia într-un stat membru era liberă să circule, să locuiască și să își găsească un loc de muncă în oricare alt stat membru. Guvernele discutau și alte idei noi – de exemplu, cum ar putea colabora polițiștii din diferite țări pentru a prinde criminali, traficanți de droguri și teroriști.

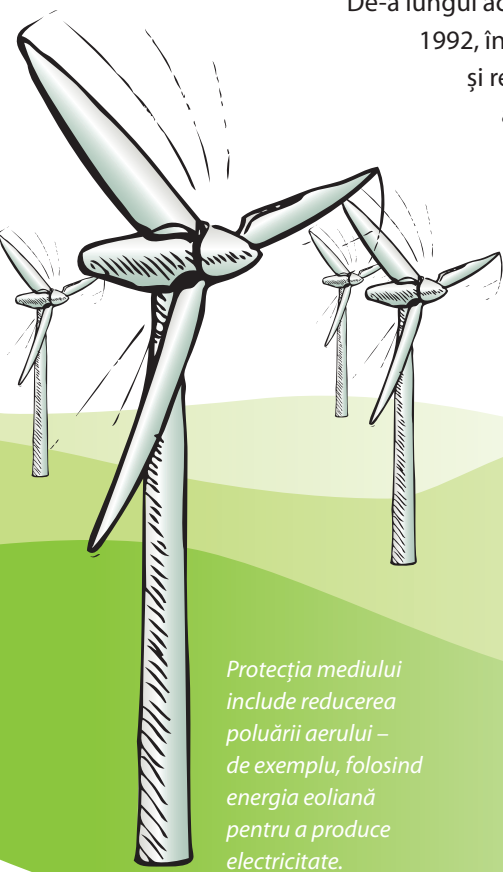
Pe scurt, clubul devenise atât de diferit și atât de unit încât, în 1992, a decis să își schimbe denumirea în „Uniunea Europeană” (UE).

Protecția mediului include reducerea poluării aerului – de exemplu, folosind energia eoliană pentru a produce electricitate.

Un polițist și câinele acestuia verifică dacă sunt droguri în bagaje.

Bun venit în club! În această imagine, Grecia semnează actul de aderare.

Reîntregirea familiei

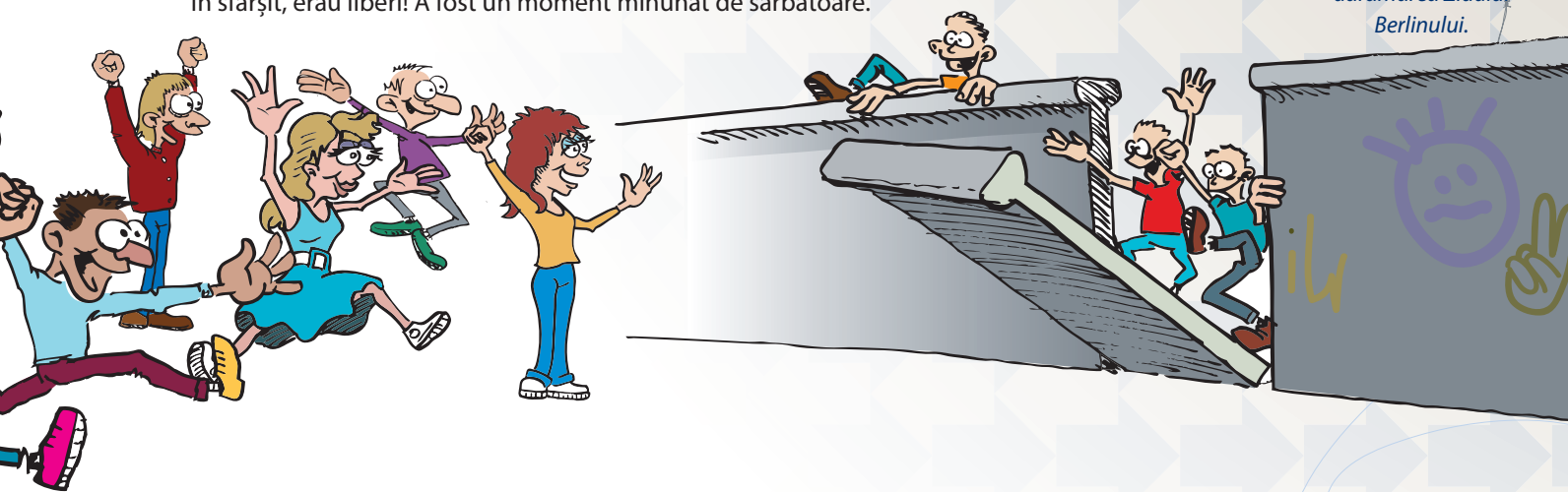
Între timp, dincolo de granițele UE se întâmplau lucruri pasionante. Timp de mulți ani, țările din Europa de Vest și cele din Europa de Est fuseseră ținute la distanță unele de altele. Nu erau în război, dar liderii lor erau într-un puternic dezacord. Conducătorii țărilor estice credeau într-un sistem de guvernare numit „comunism”, care nu acorda oamenilor multă libertate. Din cauza modului în care erau guvernate, aceste țări erau sărace în comparație cu țările din Europa de Vest.

Scindarea dintre est și vest era atât de puternică, încât era adesea descrisă ca o „cortină de fier”. În multe locuri, granița era marcată de garduri înalte sau de un zid înalt, ca acela care trecea prin orașul Berlin și tăia Germania în două. Era foarte greu să se obțină permisiunea de a traversa această graniță.

În final, în 1989, sciziunea și dezacordul au luat sfârșit. Zidul Berlinului a fost dărâmat, iar „cortina de fier” a încetat să mai existe. Curând, Germania s-a reunificat. Cetățenii țărilor din Europa Centrală și de Est și-au ales singuri noile guverne, care au renunțat la vechiul și severul sistem comunist.

În sfârșit, erau liberi! A fost un moment minunat de sărbătoare.

1989:
dărâmarea Zidului
Berlinului.

Țările care își câștigaseră libertatea au început să întrebe dacă ar putea adera la Uniunea Europeană și, în curând, s-a format o adevărată coadă la care țări „candidate” așteptau să devină membre ale UE.

Înainte ca o țară să poată adera la Uniunea Europeană, economia sa trebuia să funcționeze bine. De asemenea, țara respectivă trebuia să fie democratică – cu alte cuvinte, cetățenii săi trebuiau să fie liberi să își aleagă guvernanții. Și mai trebuia să respecte drepturile omului. Drepturile omului includ dreptul la liberă exprimare, dreptul de a nu fi băgat la închisoare fără un proces echitabil, dreptul de a nu fi torturat, precum și multe alte drepturi importante.

Fostele țări comuniste au făcut eforturi mari pentru a garanta aceste lucruri și, după câțiva ani, opt dintre ele erau pregătite: Republica Cehă, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Slovacia, Slovenia și Ungaria.

Acestea au aderat la UE la 1 mai 2004, împreună cu două insule mediteraneene – Cipru și Malta. La 1 ianuarie 2007, încă două țări foste comuniste, Bulgaria și România, s-au alăturat grupului. Croația va adera la Uniunea Europeană în iulie 2013, aducând numărul total de membri la 28.

Niciodată nu mai aderaseră atât de multe țări la UE într-un timp atât de scurt. Aceasta este o adevărată „reîntregire a familiei”, în care s-au adunat țări din Europa de Est, Centrală și de Vest.

Drapelele celor 27
de state membre
ale UE.

Ce face UE

UE încearcă să îmbunătățească viața în mai multe feluri.
Lată câteva dintre acestea.

Poluarea nu se oprește la frontiere, așa încât țările Europene trebuie să coopereze în vederea protejării mediului.

Schimbările climatice și mediul

Mediul aparține tuturor, astfel încât statele trebuie să coopereze pentru a-l proteja. UE are norme privind stoparea poluării și (de exemplu) protejarea păsărilor sălbatice. Aceste norme se aplică în toate țările UE, iar guvernele acestor țări trebuie să garanteze respectarea lor.

Schimbările climatice – sau încălzirea globală – reprezintă o altă problemă pe care țările nu o pot trata singure. Prin urmare, țările din UE au căzut de acord să colaboreze pentru a diminua cantitatea de emisii produse care afectează în mod negativ atmosfera și cauzează încălzirea globală. UE încearcă, de asemenea, să convingă alte țări să facă aceleași eforturi.

Moneda euro este folosită în multe țări din UE.

Moneda euro

În trecut, fiecare țară din Europa avea propria sa monedă, sau „deviză”. În prezent, există o monedă unică, euro, pe care toate țările UE o pot adopta, dacă doresc. Existența unei monede unice înseamnă posibilitatea de face afaceri, de a călători și de a face cumpărături mai ușor pe tot teritoriul UE, fără a fi necesară schimbarea de la o monedă la alta. În plus, aceasta face economia mai stabilă pe timp de criză.

Comparând monedele euro, se poate vedea că una dintre fețe are un design reprezentativ pentru țara în care au fost fabricate monedele. Cealaltă față este aceeași pentru toate țările.

Studentii din diferite țări studiază împreună, cu ajutor din partea UE.

Libertate!

Persoanele din UE sunt libere să locuiască, să muncească sau să studieze în oricare țară din UE pe care o aleg, iar UE face tot posibilul pentru a simplifica mutarea domiciliului dintr-o țară în alta. Atunci când traversați granițele dintre majoritatea țărilor UE, nu mai aveți nevoie de pașaport. UE încurajează studenții și tinerii să consacre timp studiului sau formării într-o altă țară europeană.

© Javier Larrea, Van Parrys

Formarea pentru noi locuri de muncă este foarte importantă.

Locuri de muncă

Este important ca oamenii să aibă un serviciu care să le placă și pentru care să fie competenți. O parte din banii pe care aceștia îi câștigă sunt direcționați către spitale sau școli și pentru a avea grijă de bătrâni. De aceea UE face tot ce poate pentru a crea noi locuri de muncă, mai bune, pentru toți cei care pot munci. UE sprijină oamenii să își demareze propriile afaceri și asigură fonduri pentru a instrui oamenii să desfășoare noi tipuri de activități.

© Stephen Mcweeney, Van Parrys

UE contribuie cu bani la construcția de noi drumuri.

Sprijin pentru regiunile în dificultate

Viața nu este ușoară pentru toată lumea oriunde în Europa. În unele locuri nu există suficiente locuri de muncă, deoarece unele mine sau fabrici au fost închise. În unele regiuni, este greu de practicat agricultura din cauza climatului, ori este dificil de făcut comerț deoarece nu există suficiente drumuri sau căi ferate.

UE abordează aceste probleme strângând bani de la toate statele sale membre și folosindu-i pentru a sprijini regiunile care se află în dificultate. De exemplu, contribuie la plata pentru construirea de noi drumuri și căi ferate și sprijină întreprinderile să ofere oamenilor noi locuri de muncă.

© Annie Griffiths, Bell Corbis

UE oferă ajutor alimentar acolo unde este nevoie.

Sprijin pentru țările sărace

În multe țări din lume, oamenii mor sau trăiesc în condiții grele din cauza războaielor, a bolilor și a dezastrelor naturale, cum ar fi secete sau inundații. Deseori, aceste țări nu au suficienți bani pentru a construi școlile, spitalele, drumurile și casele de care au nevoie cetățenii lor.

UE oferă bani acestor țări și trimite profesori, doctori, ingineri și alți experți pentru a munci acolo. De asemenea, UE cumpără multe produse fabricate în aceste țări fără a percepe taxe vamale. În acest fel, țările sărace pot câștiga mai mulți bani.

Pace

Datorită Uniunii Europene, legăturile de prietenie dintre multe țări europene s-au consolidat. Desigur, acestea nu sunt întotdeauna de acord privind toate subiectele, dar, în loc să se lupte, conducătorii lor se așează în jurul unei mese pentru a discuta despre dezacordurile lor.

Astfel, visul lui Jean Monnet și Robert Schuman s-a împlinit.

UE a adus pace între membrii săi. De asemenea, UE face eforturi să mențină pacea între vecinii săi și în lumea largă. De exemplu, soldați și ofițeri de poliție ai UE contribuie la menținerea păcii în fosta Iugoslavie, unde, nu cu mulți ani în urmă, au avut loc lupte violente.

Acestea sunt doar câteva dintre activitățile UE: există multe altele. Practic, faptul de a trăi în Uniunea Europeană influențează aproape toate aspectele vieții noastre. Ce ar trebui să facă UE și ce nu ar trebui să facă? Acest lucru îl hotărăsc cetățenii UE. Cum ne putem face ascultați? Descoperiți în capitolul următor.

Europa are propriul drapel și propriul imn – „*Oda Bucuriei*” din Simfonia a IX-a de Beethoven. Cuvintele originale sunt în limba germană, dar imnul european nu le folosește – preia doar melodia. Îl puteți asculta pe internet:

europa.eu/about-eu/basic-information/symbols/anthem/index_ro.htm

Uniunea Europeană și vecinii săi

▶ Găsiți capitala care corespunde fiecărei țări

- 1 Sofia
- 2 Bruxelles
- 3 Praga
- 4 Copenhaga
- 5 Berlin
- 6 Tallinn
- 7 Dublin
- 8 Atena
- 9 Madrid
- 10 Paris
- 11 Roma
- 12 Nicosia
- 13 Riga
- 14 Vilnius
- 15 Luxemburg
- 16 Budapesta
- 17 Valletta
- 18 Amsterdam
- 19 Viena
- 20 Varșovia
- 21 Lisabona
- 22 București
- 23 Ljubljana
- 24 Bratislava
- 25 Helsinki
- 26 Stockholm
- 27 Londra

Legendă:

Țările în culori sunt membre ale Uniunii Europene (UE).

Țările hașurate se pregătesc pentru aderarea la UE. Croația va adera la UE la 1 iulie 2013.

Celelalte țări, inclusiv cele indicate printr-un cerc mic alb, sunt țări vecine cu UE.

Punctele roșii arată unde se află capitalele.

Cetatea Vaticanului se află la Roma.

Unele insule și alte teritorii care aparțin Franței, Portugaliei și Spaniei fac parte din UE. Dar ele se află departe de Europa, așa că sunt încadrate în chenar (colțul din dreapta sus).

Țările din Uniunea Europeană

Țările sunt indicate în ordinea alfabetică a numelui indicat în limba/limbile de origine (așa cum se arată între paranteze).

(*) Numele întreg al acestei țări este „Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord”, dar majoritatea oamenilor o numesc Marea Britanie, Regatul Unit sau UK.

Cifrele privind populația sunt pentru anul 2011.
Sursa: Eurostat.

Drapelul	Țara	Capitala	Populația
	Belgia (Belgique / België)	Bruxelles (Bruxelles / Brussel)	11 milioane
	Bulgaria (България / Bulgaria)	Sofia (София / Sofia)	7,5 milioane
	Republica Cehă (Česká republika)	Praga (Praha)	10,5 milioane
	Danemarca (Danmark)	Copenhaga (København)	5,6 milioane
	Germania (Deutschland)	Berlin (Berlin)	81,7 milioane
	Estonia (Eesti)	Tallinn (Tallinn)	1,3 milioane
	Irlanda (Éire / Ireland)	Dublin (Baile Atha Cliath / Dublin)	4,5 milioane
	Grecia (Ελλάδα / Elláda)	Atena (Αθήνα / Athinai)	11,3 milioane
	Spania (España)	Madrid (Madrid)	46,2 milioane
	Franța (France)	Paris (Paris)	65,1 milioane
	Italia (Italia)	Roma (Roma)	60,6 milioane
	Cipru (Κύπρος / Kypros) (Kıbrıs)	Nicosia (Λευκωσία / Lefkosia) (Lefkosa)	0,8 milioane
	Letonia (Latvija)	Riga (Rīga)	2,2 milioane
	Lituania (Lietuva)	Vilnius (Vilnius)	3,2 milioane
	Luxemburg (Luxembourg)	Luxemburg (Luxembourg)	0,5 milioane
	Ungaria (Magyarország)	Budapesta (Budapest)	10 milioane
	Malta (Malta)	Valletta (Valletta)	0,4 milioane
	Țările de Jos (Nederland)	Amsterdam (Amsterdam)	16,7 milioane
	Austria (Österreich)	Viena (Wien)	8,4 milioane
	Polonia (Polska)	Varșovia (Warszawa)	38,2 milioane
	Portugalia (Portugal)	Lisabona (Lisboa)	10,6 milioane
	România (România)	București (București)	21,4 milioane
	Slovenia (Slovenija)	Ljubljana (Ljubljana)	2 milioane
	Slovacia (Slovensko)	Bratislava (Bratislava)	5,4 milioane
	Finlanda (Suomi / Finland)	Helsinki (Helsinki / Helsingfors)	5,4 milioane
	Suedia (Sverige)	Stockholm (Stockholm)	9,4 milioane
	Regatul Unit (*) (United Kingdom)	Londra (London)	62,4 milioane

Să descoperim Europa! Chestionar

(Indiciu: poți găsi răspunsurile la toate aceste întrebări în această broșură.)

Câte continente există pe glob?

1.

?

Care este materialul folosit pentru a furniza energie motoarelor cu aburi și care a făcut posibilă revoluția industrială?

7.

?

Care sunt cele două orașe legate prin tunelul de sub Canalul Mânecii?

2.

?

Ce eveniment istoric a avut loc în 1789?

8.

?

Cum se numește fenomenul în care păsările zboară toamna către sud și își petrec iarna în regiunile calde?

3.

?

În ce deceniu a fost inventat calculatorul?

9.

?

Cum se numește activitatea prin care fermierii își udă câmpurile cu apa pompată din sol sau din râuri?

4.

?

Câte țări fac parte din Uniunea Europeană?

10.

?

Indică o specie de animal marin care se poate dezvolta în crescătorie.

5.

?

Cât de des au loc alegerile europene?

11.

?

Ce înseamnă cuvântul „democrație”?

6.

?

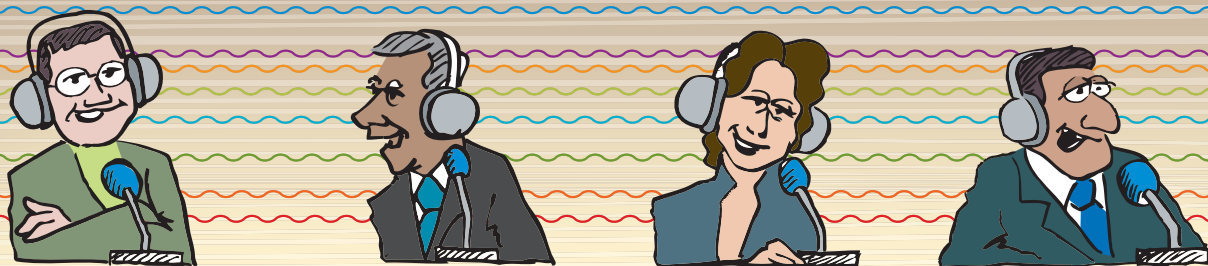
Unde este sediul Curții Europene de Justiție?

12.

?

Vrei să te joci, să îți verifici cunoștințele și să explorezi mai în detaliu Europa?
Vizitează site-ul europa.eu/europago/explore

Miniștri din guvernele tuturor țărilor din UE se reunesc pentru a adopta legislația UE.

Cum se iau deciziile în UE

Așa cum vă puteți imagina, organizarea Uniunii Europene și funcționarea acesteia necesită multe eforturi din partea a numeroase persoane. Care este rolul fiecăruia?

Comisia Europeană

La Bruxelles, un grup de femei și bărbați (câte o persoană din fiecare țară a UE) se reunesc în fiecare miercuri pentru a discuta ce trebuie făcut. Aceste persoane sunt desemnate de guvernul propriei țări, dar aprobate de Parlamentul European.

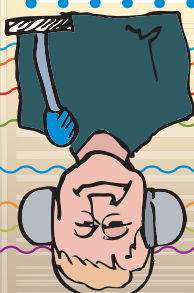
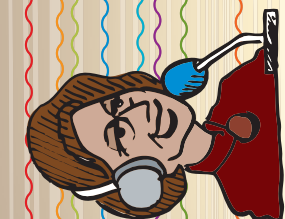
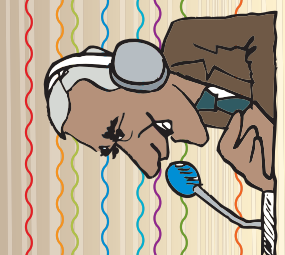
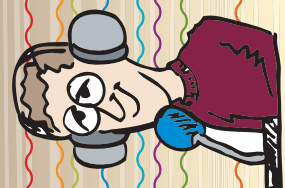
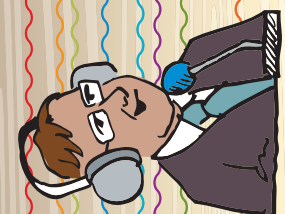
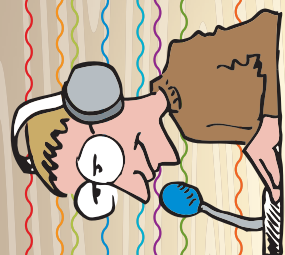
Ele se numesc „comisari” și împreună alcătuiesc Comisia Europeană. Sarcina lor este să reflecteze la ce ar fi mai bine pentru UE în ansamblul său și să propună noi legi pentru toate statele membre ale UE. Comisia propune legile, iar deciziile sunt luate de către Parlamentul European și de către Consiliu.

Activitatea comisarilor este sprijinită de experți, avocați, secretari, traducători etc. Aceștia execută munca de zi cu zi a Uniunii Europene.

Parlamentul European

Parlamentul European reprezintă toți cetățenii UE. Acesta se reunește în plen în fiecare lună la Strasbourg (Franța), pentru a discuta și a decide noile legi pentru Europa.

Parlamentul European cuprinde 754 de membri (MPE). Ei sunt aleși o dată la cinci ani, în cadrul unor alegeri la care au posibilitatea să voteze toți cetățenii adulți din UE. Alegându-ne membrii Parlamentului European și vorbind cu aceștia, putem avea un cuvânt de spus în deciziile UE.

Consiliul European

În cadrul acestei instituții, toți liderii țărilor care fac parte din Uniunea Europeană se reunesc periodic în cadrul unor „întâlniri la nivel înalt”, pentru a discuta despre situația din Europa și pentru a stabili strategia pentru Europa. Aceștia nu discută lucrurile în detaliu, spre exemplu, formularea noilor legi.

Consiliul

Noile legi europene trebuie discutate și de către miniștrii guvernelor tuturor țărilor din UE, nu doar de către MPE. Această reuniune a miniștrilor este numită „Consiliul”.

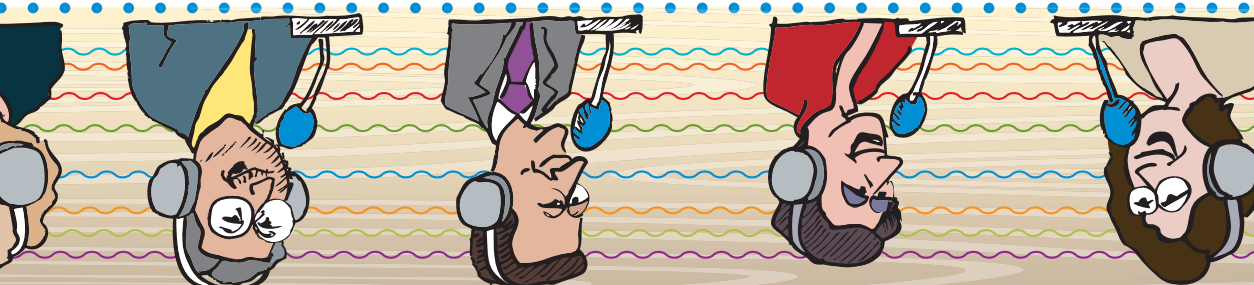
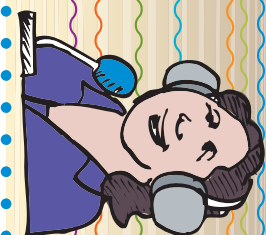
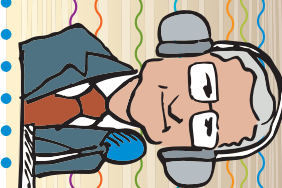
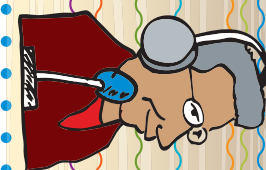
După ce discută o propunere, Consiliul o supune la vot. Există reguli despre câte voturi are fiecare țară și câte sunt necesare pentru a adopta o lege. În unele cazuri, regulile prevăd că trebuie să existe unanimitate în cadrul Consiliului.

Curtea de Justiție

Dacă o țară nu aplică legea în mod corespunzător, Comisia Europeană o avertizează și poate depune o plângere la Curtea de Justiție, care își are sediul la Luxemburg. Sarcina Curții este de a garanta că legile UE sunt respectate și sunt puse în aplicare în mod identic în toate statele membre. Curtea are în componență câte un judecător din fiecare stat membru al UE.

Există și alte grupuri de persoane (comitete de experți etc.) implicate în procesul decizional din UE, deoarece este important ca deciziile să fie corecte.

Viitorul apropiat...

Una dintre provocările cu care se confruntă Europa în prezent este de a garanta că tinerii pot avea un loc de muncă și perspective de viitor. Nu este un lucru ușor, deoarece întreprinderile din Europa trebuie să concureze cu întreprinderi din alte părți ale lumii, care ar putea efectua aceeași muncă mai ieftin.

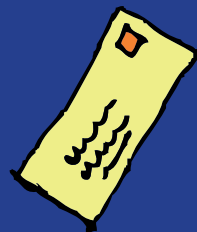
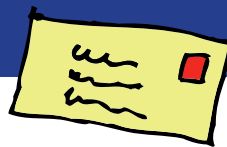
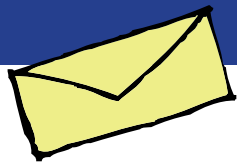
În prezent, există și alte probleme importante care pot fi rezolvate numai dacă toate țările din lume cooperează, de exemplu:

- > poluarea și schimbările climatice;
- > foamea și sărăcia;
- > criminalitatea internațională și terorismul.

Uniunea Europeană abordează aceste probleme, dar nu este întotdeauna ușor ca atât de multe guverne diferite și Parlamentul European să ajungă la un consens. Iar sarcina nu este ușurată de faptul că regulile de adoptare a deciziilor în UE sunt destul de complicate.

Mai mult, unii oameni consideră că simpla votare o dată la cinci ani a membrilor Parlamentului European din țările lor nu le oferă ocazia de a-și exprima opiniile cu privire la deciziile adoptate la Bruxelles sau la Strasbourg.

... și mai îndepărtat

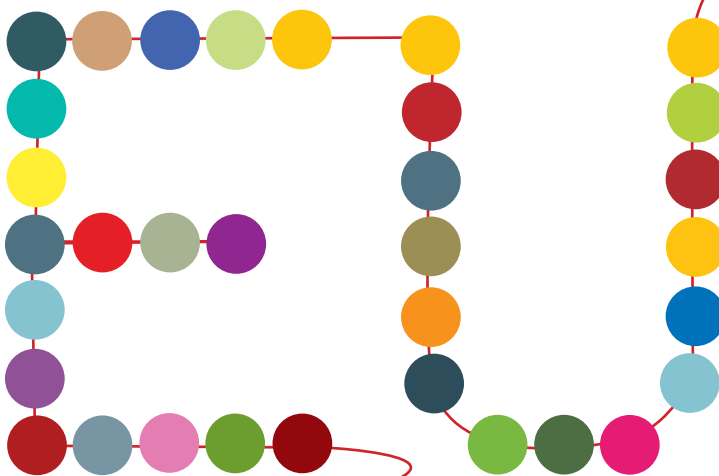
Prin urmare, trebuie să ne asigurăm că fiecare își poate exprima opiniile cu privire la deciziile UE.

Cum putem face acest lucru? Ai vreo idee bună? Care sunt cele mai importante probleme pe care consideri că UE ar trebui să le rezolve și ce ai dori să facă UE în acest sens?

De ce să nu discuți și să faci o schiță a ideilor tale cu profesorul și cu colegii tăi de clasă și să o trimiteți după aceea membrului Parlamentului European care vă reprezintă? Poți găsi numele acestuia și adresa la care să îi scrii pe următorul site internet: europarl.europa.eu

De asemenea, poți contacta Comisia Europeană sau Parlamentul la una dintre adresele de la sfârșitul acestei broșuri și poți chiar să programezi pentru clasa ta o vizită la cele două instituții.

Astăzi suntem copii europeni: nu va trece mult timp până să devenim adulți europeni.

Noi vom decide viitorul – împreună!

Linkuri utile

Pentru tine

De ce să nu pui la încercare ceea ce ai învățat din această broșură jucându-te online de-a „Să descoperim Europa”?
Vizitează site-ul:
europa.eu/europago/explore

Colțul copiilor

Pe site-ul Colțul copiilor poți afla lucruri interesante despre fiecare dintre țările Uniunii Europene și poți învăța mai multe despre Uniunea Europeană. De asemenea, este plin de jocuri și de chestionare!
europa.eu/kids-corner

&

Pentru profesorul tău

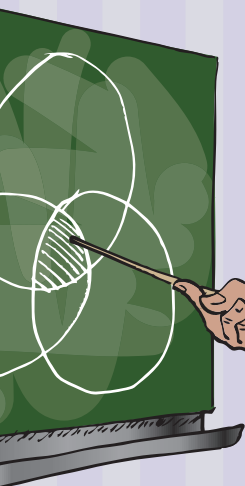
Spațiul profesorului

„Spațiul Profesorului” de pe site-ul Uniunii Europene este un centru de resurse unic pentru o gamă largă de

materiale didactice despre Uniunea Europeană și politicile sale. Materialul a fost realizat de diferite instituții europene și de alte organisme guvernamentale și neguvernamentale. Aveți nevoie de inspirație pentru lecțiile dumneavoastră sau căutați materialul didactic existent privind istoria și cultura europeană, sau chiar privind subiecte specifice precum schimbările climatice și reducerea consumului de energie? Veți găsi informații utile, adaptate grupului de vârstă al elevilor dumneavoastră, la adresa:

europa.eu/teachers-corner

Cum să intrați în legătură cu UE

INTRAȚI ONLINE

Informații în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene sunt disponibile pe pagina de internet Europa: europa.eu

VIZITAȚI-NE

Peste tot în Europa sunt sute de centre de informare locale despre UE. Puteți afla adresa centrului celui mai apropiat de dumneavoastră consultând pagina de internet: europedirect.europa.eu

SUNAȚI-NE SAU SCRIEȚI-NE

Europe Direct este un serviciu care vă oferă răspunsuri la întrebările privind Uniunea Europeană. Puteți accesa acest serviciu apelând la numărul gratuit: **00 800 6 7 8 9 10 11** (puteți apela, de asemenea, din afara granițelor UE, la: **+32 22999696**), sau prin poșta electronică, la: europedirect.europa.eu

CITIȚI DESPRE EUROPA

Puteți găsi publicații despre UE accesând printr-un simplu clic site-ul internet al EU Bookshop: bookshop.europa.eu

De asemenea, puteți obține informații și broșuri în limba română despre Uniunea Europeană de la:

Reprezentanța Comisiei Europene în România

Str. Vasile Lascăr nr. 31
Sector 2
020492 București
ROMÂNIA
Telefon: +40 212035400
Fax: +40 213168808
E-mail: comm-rep-ro@ec.europa.eu

Biroul de Informare al Parlamentului European în România

Str. Vasile Lascăr nr. 31
Sector 2
020492 București
ROMÂNIA
Telefon: +40 213057986
Fax: +40 213157929
E-mail: epbucarest@europarl.europa.eu

În toate țările Uniunii Europene există reprezentanțe ale Comisiei Europene și birouri ale Parlamentului European. Comisia Europeană are, de asemenea, delegații în alte țări din lume.

Să descoperim Europa!

Europa: un continent frumos cu o istorie fascinantă. O serie de oameni de știință, inventatori, artiști și compozitori renumiți în toată lumea, precum și cunoscuți animatori și sportivi de succes provin din Europa.

Timp de secole, Europa s-a confruntat cu războaie și sciziuni. Dar, în ultimii aproximativ 60 de ani, țările acestui bătrân continent s-au asociat în sfârșit în pace, prietenie și unitate, pentru a contribui la o Europă mai bună și la o lume mai bună.

Această broșură, destinată copiilor cu vârsta între 9 și 12 ani, spune povestea în mod simplu și clar. Plină de fapte interesante și ilustrații colorate, ea oferă o descriere vie a Europei și explică pe scurt ce este și cum funcționează Uniunea Europeană.

Vizitați site-ul internet: europa.eu/kids-corner

Veți găsi o mulțime de chestionare și jocuri amuzante pentru a vă verifica cunoștințele!

Vă dorim distracție plăcută și cât mai multe descoperiri!

Oficiul pentru Publicații

Patruzeci de personaje celebre, de la A la Z

Mulți dintre marii artiști, compozitori, animatori, inventatori, savanți și sportivi din lumea întreagă sunt originari din Europa. Am menționat câțiva dintre aceștia în capitolele precedente. Nu este posibil să îi includem pe toți în această broșură, așa că iată doar 40 de nume de femei și bărbați care provin din diverse țări europene.

Am lăsat un spațiu liber la sfârșit pentru personajul care corespunde alegerii tale personale. Poate fi vorba de cineva celebru din țara ta sau din echipa ta sportivă europeană preferată sau din grupul tău de muzică european preferat. Ce-ar fi să găsești o poză de-a acestuia și să o lipești în spațiul liber, alături de câteva informații în legătură cu acesta?

Abba

Grup de muzică pop: Suedia

Cântecele sale au cunoscut un succes enorm în lumea întreagă în anii '70 și au continuat să rămână astfel, inspirând succesele faimosului musical și filmului Mamma Mia.

© BIPA

Agatha
Christie

Scriitoare: Regatul Unit

Celebră în special pentru romanele sale polițiste, care i-au adus titlul de „regină a romanului polițist” și au făcut-o să devină una dintre cele mai importante și mai inovatoare scriitoare ale genului.

© NMPPT/SSPL

Aki
Kaurismäki

Regizor de film: Finlanda

Cel mai cunoscut film al său, Omul fără trecut, a fost nominalizat pentru un Oscar și a câștigat un premiu la festivalul de film de la Cannes în 2002.

© Stephanie Rex/For Picture/Corbis

Albert
Einstein

Savant: Germania

În 1905 a descoperit „relativitatea” – cu alte cuvinte, modul în care materia, energia și timpul sunt legate între ele.

© Philippe Halman/Bogus/AFP

Anne
Frank

Scriitoare: Țările de Jos

Ea este una dintre cele mai faimoase victime evreice ale Holocaustului. Jurnalul său a devenit una dintre cărțile cele mai citite din lume.

© From the Jewish Chron

Antonio
Vivaldi

Compozitor: Italia

A scris nenumărate piese muzicale, inclusiv Anotimpurile (1725).

Wikimedia

**Astrid
Lindgren**

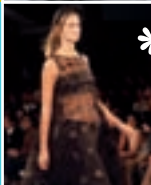

© AMG

Scriitoare: Suedia

A scris numeroase cărți pentru copii, printre care Pippi Långstrump („Pippi Șosețica”). Cărțile ei au fost traduse în multe limbi și au fost vândute în peste 145 de milioane de exemplare pe tot globul.

**Carmen
Kass**

© Pierre Vauthrey/Sigma/Corbis

Manechin de modă: Estonia

A apărut pe coperta revistei Vogue și a pozat în campanii publicitare pentru firme precum Chanel și Gucci.

Christo

© Lynn Goldsmith/Corbis

Artist: Bulgaria

Faimos pentru faptul că a învelit cu țesături clădiri (ca, de exemplu, clădirea parlamentului german în 1995), monumente și chiar copaci.

**Dun Karm
Psaila**

Wikimedia

Poet: Malta

A explorat istoria Maltei în poezie pentru a-i confirma identitatea culturală și națională; ulterior, versurile lui au devenit textul imnului național.

**Franz
Liszt**

Wikimedia

Compozitor: Ungaria

A compus unele dintre cele mai dificile piese muzicale pentru pian, precum Studiile Transcendentale.

**Fryderyk
Chopin**

Wikimedia

Compozitor și pianist: Polonia

A compus multe piese pentru pian, inclusiv celebrele Nocturne.

Gabrielle „Coco” Chanel

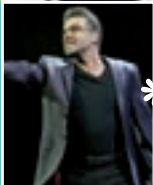

© Man Ray

Creatoare de modă: Franța

Creațiile sale vestimentare inovatoare au transformat-o într-un personaj important pentru moda secolului XX.

George Michael

© MAXPPP

Vedetă internațională a muzicii pop: Cipru

Și-a câștigat faima cu piese de succes precum Last Christmas și a vândut peste 80 de milioane de discuri single.

Georges Remi (Hergé)

© Belgia/AFIP

Autor de benzi desenate: Belgia

Celebru pentru seria de benzi desenate Aventurile lui Tintin, la care a lucrat din 1929 până la moartea sa în 1983.

Hans Christian Andersen

© ANG

Scriitor: Danemarca

Minunatele sale povești – precum Rățușca cea urâtă și Mica sirenă – au încântat generații de copii peste tot în lume.

Helena Rubinstein

© Interfoto

Femeie de afaceri: Polonia

A pus bazele societății de cosmetice Helena Rubinstein, prin care a devenit una dintre femeile cele mai bogate și mai încununete de succes din vremea sa.

Homer

Wikimedia

Poet: Grecia

Poet legendar din Grecia antică, căruia i se atribuie în mod tradițional poemele epice Iliada și Odiseea.

Ivana
Kobilca

Wikimedia

Artistă: Slovenia

Cea mai importantă pictoriță din Slovenia, a creat naturi moarte, portrete și peisaje în manieră realistă și impresionistă.

Jean
Monnet

© UE

Om politic: Franța

A elaborat ideile care stau la baza formării Uniunii Europene și a colaborat la instituirea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului.

J. K.
Rowling

© Stan Touling/Sygnal/Corbis

Scriitoare: Regatul Unit

Autoarea celebrei serii de cărți Harry Potter, care s-au vândut în peste 400 de milioane de exemplare în lumea întreagă.

Jeanne
d'Arc

Wikimedia

Personaj istoric: Franța

A condus armata franceză la mai multe victorii importante în timpul Războiului de O Sută de Ani și a fost ulterior capturată și arsă pe rug la vârsta de 19 ani.

Krišjānis
Barons

© Jānis Riekstis

Scriitor: Letonia

Cunoscut ca fiind părintele dāinas – melodii și texte tradiționale baltice – portretul său este unicul portret care figurează pe bancnotele letone.

Leonardo
da Vinci

Wikimedia

Pictor, sculptor, arhitect, savant, inventator și filozof: Italia

A pictat faimosul portret al Monei Lisa și a proiectat primul model de elicopter încă din anul 1493.

**Lykke
Li**

© Rob Galovoy/Keirena Ltd./Corbis

Cântăreață: Suedia

A comercializat primul său album în 2008 și a devenit foarte repede celebră pe plan internațional, colaborând cu vedete cum sunt Kings of Leon și Kanye West.

**Marie
Curie
(Maria
Sklodowska)**

© Bettmann/Corbis

Savantă: Polonia

Împreună cu soțul său, Pierre, a descoperit radiul – un metal radioactiv. Au primit Premiul Nobel pentru Fizică în 1903.

**Marlene
Dietrich**

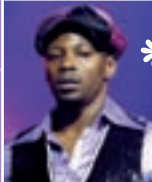

© CinemaPhoto/Corbis

Actriță: Germania

A turnat în multe filme, inclusiv în varianta originală a filmului Ocolul Pământului în 80 de zile (1956).

MC Solaar

© Visual Press Agency

Cântăreț de muzică rap: Franța

Este unul dintre cei mai populari și mai influenți cântăreți francezi de rap pe plan internațional.

**Mikalojus
Konstantinas
Čiurlionis**

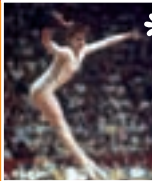

© BFA/Novosti

Pictor și compozitor: Lituania

Unul dintre cei mai cunoscuți artiști din Lituania, a compus 250 de piese muzicale și a pictat 300 de tablouri.

**Nadia
Comăneci**

© Wally McNamee/Corbis

Atletă: România

Prima persoană care a luat vreodată nota supremă (10 din 10) la gimnastică, la Jocurile Olimpice din 1976.

**Pablo
Picasso**

© Ralph Gatti/AFP

Artist: Spania
Celebru pentru tablourile sale în stil „cubist”.

**Penélope
Cruz**

© NG Collection

Actriță: Spania
A jucat în multe filme care au avut succes pe plan internațional și a lucrat cu regizori faimoși ca Woody Allen și Pedro Almodóvar.

**Robert
Schuman**

© UE

Om politic: Luxemburg
Deși s-a născut în apropiere de Luxemburg, a devenit prim-ministru al Franței. Este considerat unanim ca fiind „părintele Europei”. Declarația Schuman a fost făcută la 9 mai 1950 și până în prezent 9 mai este considerată ca fiind „Ziua Europei”.

**Ștefan
Banič**

© SKC

Inventator: Slovacia
A inventat parașuta în 1913.

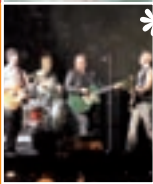
**Steffi
Graf**

© Don Emmert/Biga/AFP

Jucătoare de tenis: Germania
Fostă numărul unu și unica jucătoare care a câștigat cele patru turnee individuale din Marele Șlem, de cel puțin patru ori pe fiecare.

U2

© Massimo Sestini/Ansa

Formație de muzică rock: Irlanda
Piesele lor au avut un mare succes în toată lumea începând din 1980.

Václav
Havel

© Massimo Sestini

Dramaturg, om politic: Republica Cehă

Fost dramaturg dizident care a criticat regimul comunist și care a fost nominalizat pentru Premiul Nobel pentru Pace în 2003. A fost ultimul președinte al Cehoslovaciei și primul președinte al Republicii Ceha.

Vasco
da Gama

© Leimuge

Explorator: Portugalia

Unul dintre cei mai mari exploratori din epoca europeană a descoperirilor geografice, a fost comandantul primelor vapoare care au navigat direct din Europa către India.

Vivienne
Westwood

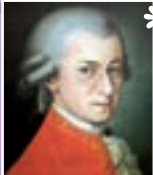

© Stephanie Cardinale/SygnalCorbis

Creatoare de modă: Regatul Unit

A introdus stilurile de modă „punk” și „new wave” în curentul vestimentar al anilor '70 și continuă să fie un personaj important în lumea actuală a modei.

Wolfgang
Amadeus
Mozart

© Wikimedia

Muzician: Austria

Compozitor de muzică clasică, Mozart a produs peste 600 de piese muzicale și a compus prima sa operă în 1770, când avea doar 14 ani.

Alegerea
mea:

